

Alphabetum Grandonico-Malabaricum sive Samscrudonicum.

Contributors

Clemente, di Gesù, 1731-1782.
Amaduzzi, Giovanni Cristoforo, 1740-1792.
Catholic Church. Congregatio de Propaganda Fide.

Publication/Creation

Romae : Typis Sac. Congregationis de Propag. Fide, 1772.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/s9thmtcz>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

ALPHABETUM

GRANDONICO - MALABARICUM

S I V E

SAMSCRUDONICUM.

ROMAE MDCCLXXII.

Typis Sac. Congregationis de Propag. Fide.

Praesidum Facultate.

~ 23

CLEMENTI . XIII . P . O . M
TVTORI . FIDEI . ET . CVSTODI . RELIGIONIS
CVIVS . VIRTUTE . FELICITATE . IVSTITIA
SOLLICITVDO . OMNIUM . ECCLESIARVM
PROVIDE . ET . SANCTE . SVSTINETVR
ALPHABETVM . GRANDONICVM . MALABARICVM
SEV . SAMSCRVDONICVM
QVOD . AD . LATIVS . LONGIVSQVE . PROFERENDVM
CHRISTI . EVANGELIVM . INTER . INDICAS . GENTES
NVNC . PRIMVM . IN . TYPOGRAPHIA . SACR . CONGR
DE . PROPAGANDA . FIDE
NGENTI . SVMPTV . SCALPTVM . CONFLATVM . ET . EXCVSVM . EST
STEPHANVS . BORGIA
A . SECRETIS . SS . CONGREGATIONIS
OB . MERITORVM . CVMVLVM
ET . RARVM . SVMMI . SACERDOTII . EXEMPLAR
NDVLGENTISSIMO . AC . CLEMENTISSIMO . PRINCIPI
ANIMO . LIBENS
OFFERT . COMMENDAT

Digitized by the Internet Archive
in 2018 with funding from
Wellcome Library

<https://archive.org/details/b30530908>

LECTORI
ERUDITO

JOHANNES CHRISTOPHORUS AMADUTIUS

Praeses Typographiae Sacrae Congregationis
de Propaganda Fide.

I. **N**ovum proorsus peregrini Idiomatis Alphabetum nunc exhibemus, ut hinc veluti exoticarum lautitiarum primitiis Christianae Religioni tum Litterato Orbi litare nos videamur. Alphabetum nempe Grandonico-Malabaricum, seu Samscrudonicum hoc est, unum scilicet ex tribus, quae in vastissima Malabarensi Regione usurpantur, quae quidem a Promontorio Comorino ad Canarense Regnum pertingit, & in qua quatuor Dynastae summas tenent, idest Cocini, Samorini, seu Calicuti, Travancori, & Canarai; quemadmodum & quatuor Religiones ibidem coluntur, Ethnica nimirum, Nestoriana, Iacobitica, & Catholica. Commode tres has Linguis accurate distinguit Clemens Peanius Alexandrinus, Carmelita Excalceatus Provinciae Pedemontanae, qui per plures annos Apostolicae Missioni Verapolensi, quae suz Ordinis Alumnis centum, & amplius abhinc annis concredita est, operam dedit: quique Romanum redux & sacri munera rationem reddere, & nobis ad huius Linguae instrumenta typographica scite paranda dux, & magister optimus opportuna esse potuit, ut proinde eius etiam diligentia,

ac eruditionis copia, qua rem hanc & in Prologo, & in ceteris Alphabeti partibus pertrahavit, nobis eadem vel repetendi, vel uberiorius etiam tradendi otium nunc fecerit, ac pauca alia dumtaxat nobis praefanda reliquerit. Quare eodem sedulo Operas dirigente, huius Idiomatis elaborati typi, & characteres conflati nunc primum sunt in hac Typographiae nostrae officina regio plane sumptu, & apparatu; quandoquidem cum LI. radicales litterae censemantur, XVI. nempe vocales, & XXXV. consonantes, ex quibus dein aliae, veluti secundariae procedunt, quas compositas, seu potius litterarum nexus appellaveris, eo sane processit characterum, seu typorum copia, ut MCXXVIII. numerentur, atque ex ea non leve etiam Typographis in perquirendis, ac simul etiam nec tendis singulis harum litterarum formis confletur negotium.

II. Alia sane Indicarum Linguarum Alphabeta ex Typographia Orphanotrophei, quod Halae Magdeburgicae ad exemplum huius nostrae supra omnem imitationem Congregationis, Collegii, & Typographiae conditum pro Heterodoxae Religionis incremento, & propagatione iamdiu nos produisse vidimus; ac inter cetera Telugicae, & Tamulicae Linguae praesertim nonnulla specimen innotuerunt, cura Beniamini Scultzii, qui Catechismum, & alia Ethices Opuscula hisce conscripta linguis vulgavit anno CCCCCXLVI., quemadmodum & Tamulicae Linguae Grammaticae Institutiones, auctore Bartholomeo Ziegenbalgio Regis

gis Daniae apud Indos Orientales Missionario, antea excusae fuerant anno CCCCCXVI. Harum sane Linguarum Alphabeta nos etiam parare contendimus, ut per ea ceterorum, quae obtinemus, characterum ampla supellex, quae iamdiu personato Dorotheo Asciano, seu Matthiae Zimmermannio (1) invidiam creavit, plenius augeatur. Verumtamen id honoris nobis nunc factum gratulamur, ut ad verae Religionis amplificationem, & ad Romanae Ecclesiae decus, hortante potissimum hac beatitudine temporum, quae nobis CLEMENTIS XIV. P. O. M. providentia, que regimur, obtigisse gaudemus, huius Linguae formas, ac Orthodoxae Fidei placita, & rudimenta hisce consignata typis, quae propediem in lucem emittentur, primi omnino protulisse gloriaremur: Innotuerant sane aliqua ex parte Litterato Orbis huiusmodi Grandonico-Malabarici, seu Samscrudonici characteres, quibus scilicet Herbarum nomina designata videri possunt in Horto Indico Malabarico, quod opus per Henricum Van Rheedeum Malabarici Regni Gubernatorem, & Ioh. Casearium Ecclesiasten in Coccino cum notis, & commentariis Arnoldi Syenii, & Ioh. Commelinii editum est Amstelodami IX. Volum inibus instructum an-

(1) Montes Pietatis Romanenses; in Tractatu sane calumnioso: de Nervis rerum gerendarum Romanae Ecclesiae; Lipsiae 1670. §. CL. pag. 522. & seqq.

no CICIOCLXXVIII. (1), & in quo nempe Regni Malabarici Plantae rariores Latinis, Malabaricis, Arabicis, & Brammhanicis characteribus, nominibusque expressae, & una cum floribus, fructibus, & seminibus delineatae exhibentur. Verum nec singuli characteres, nec qui ibidem habentur, typographicis formis expressi conspi ciuntur, sed aere incisi in Tabulis prostant, quem admodum & iisdem characteribus in lignea Tabula expressis habetur testimonium Emmanuelis Carnierii Interpretis Societatis Indico-Belgicae, ut & vulgares Malabarico-Tamulici insulpti deprehenduntur in Tabula pariter lignea, quam scilicet in Prologo (2) dedit Peanius noster. Ceterum Carolus Mortonius Medicus, & Societatis Regiae Londinensis a Secretis in Eduardi Bernardii Oxoniensis Orbis Eruditii Litteratura (3), seu in Tabula xxvii. Alphabetorum, quam a se restauratam, & supplementis quibusdam auctam charta maxima rursus edidit anno CICOCCLIX., commode col. vii. aliquot Litteras, quae Malabaricae inscribuntur, exhibuit, sed quae Tamulicae potius sunt, ut intuenti patebit. Desideratur quapropter Alphabetum hoc ipsum in ampla illa Alphabetorum Collectione, quam, adscitis quinetiam Orationibus Dominicalibus ducentis litterarum, & idio-

(1) *Typis Job. Van Samerenz in fol.*

(2) §. XII. pag. 12.

(3) *Edit. ann. 1689.*

¶ idiomatum generibus expressis, edidit Lipsiae
anno ccccxlvi. typis Gott. Frid. Rumffii (1),
Ioh. Frid. Fritzius, cui succenturiatus accessit Be-
niaminus Scultzius, quem supra laudavimus; Quan-
doquidem Tamulicae litterae sunt, quae ibidem
pro Malabaricis proponuntur. Deest postremo
etiam in Magno Lexico Encyclopedico, ubi idio-
matum omnium Alphabeta recensentur, quam-
quam tamen Grandonicum Alphabetum Bramha-
nibus sacrum exhibetur, ac interim aliqua
ibidem etiam de Samskrudonico leviter attin-
gantur.

III. Quare par fuit, ut de hac Lingua nova,
¶ incognita prorsus nunc paullo fusius tractare-
tur, quod sane in Prologo accurate peractum a Pe-
nino nostro deprehendes, ubi etiam nonnulla pro-
feruntur, quae ad Grammaticam, cuius edendae
stat consilium, pertinere potius videantur. Suc-
cedunt Prologo xi. Capita, quorum primum est
de vocalibus litteris; II. de consonis simplicibus;
III. de consonis compositis; IV. de litteris bi-
nis, ac ternis compositis; V. de aliis consonis
duplicibus; VI. de litteris finalibus; VII. de va-
riis litterarum nexibus; VIII. de recta pronun-
ciandi ratione; IX. de litteris deficientibus; X. est
de notis numericis, quas in VIII. Tabulas re-
degit;

(1) Orientalisch- und Occidentalischer Spra-
chmeister / &c.

degit ; ac xi. tandem succedit , quod Christianam Catechesim pro Tironum exercitatione comprehendit . Adnotat quinetiam Peanius noster ad calcem , inter Malabaricas voces aliquas adesse , quae cum Syriacis , vel Chaldaicis affinitatem bebeant , ut sane habere etiam animadvertisit Maturinus Veysierreius La-Crozius in eius Epistola ad Ioh. Chamberlaynium (1) , qui putat una cum Religione Christiana Syrorum litteras penetrasse in remotissimas Orientis partes , in Taprobanam nempe Insulam , seu Sieledivam , quam nunc Ceylan dicunt , in Dioscoridem , sive Zocotoram , in Malleicam , & Callianam , quae Regiones nunc Malabar , & Calecut audiunt , & in quibus etiamnum non pauci ex iis populis Christiani supersunt , qui Syrorum elementis , & idiomate in Liturgiis utuntur . Testis hac de re esse etiam potest MS. Codex , in quo habetur Ordo baptizandi iuxta ritum Chaldaeorum Syriae , qui descriptus innuitur iussu Iulii Antonii Sanctorii per Gasparem de Malavar Indum , servum olim , deinde Diaconum , & familiarem Rever. D. Haaman Ignatii olim Patriarchae Iacobit. , unum ex Praeceptoribus Linguae Chaldaicae , & Arabicæ in Collegio Neophytorum Romae , mense Iulio anno cccc lxxx . , qui Codex fuit Salomonis Nigris Damasci Syriae , Schismatici hominis , qui , emen-

(1) Thesaur. Epistolic. La-Crozian. Lipsiae 1742° Tom. III. Epist. 42. pag. 83. , & seq.

ementita Romana fide, Cathedram Linguae Syriae in Archigymnasio Romanae Sapientiae, & Arabicae in Collegio Urbano de Propaganda Fide spatio annorum IV. obtinuit, ut ex vita, quam de se ipso conscripsit (1), manifeste patet, quique dein in Angliam rediit, ac denuo etiam Halam Magdeburgicam petiit, ubi Heterodoxorum operibus ad Religionem spectantibus inserviebat, ut & eiusdem Orphanotropheo Libros suos plures donaverit, qui recensentur in Catalogo Codicum MSS. laudati Orphanotrophei, quem habes in Epistola Theophili Sigefridi Bayerii ad La-Crozium (2). Certe Saeculo VI. litteras Syriacas in Malabarenibus Regionibus una cum Christiana Religione cultas fuisse suadent praeferunt, quae Cosmas Aegyptius Monachus, Indopleustes dictus, anno circa 10XXV., imperante Iustiniano, scriptis manuavit (3): Ἐν τῇ Ταπεζόνῃ ρῆσω ἐν τῇ ἑστέρᾳ Ἰρδίᾳ, ἐνθα τῷ Ἰρδινῷ πέλαγῳ

651,

(1) Memoria Nigriniana, hoc est Salomonis Negri Damasceni vita, olim ab ipsomet conscripta, nunc autem accessionibus quibusdam illustrata &c. Edidit Gottlieb Anastasius Freylinghausen. Halae Salicae impensis Orphanotrophei 1764. pag. 3., & 4.

(2) Cit. Thesaur. Tom. I. Epist. 3. pag. 19.

(3) Opinio de Mundo Lib. III. pag. 178., & 179. Tom. II. Collectionis Novae Patrum, & Scriptor. Graecor. per Bernard. de Montfaucon Parisis 1706.

έσι, καὶ Ἐκκλησία Χειστανῶν έσιν ἔκαι
 κληρικοὶ, Καὶ τοῖ, ἐκ οἰδεῖς ἃ εἰ καὶ πε-
 ραιτέρῳ ὄμοίως, καὶ εἰς τὸ λεγομένου Μα-
 λὴ, ἐνθα τὸ πένθε γίνεται. Καὶ τῇ Καλ-
 λιάνᾳ δὲ τῇ καλυμμήῃ, Καὶ Ἐπίσκοπός έσιν
 ἀπὸ Περσίδου χαρτούμβου. ὄμοίως καὶ
 σὺ τῇ νήσῳ τῇ καλυμμήῃ Διοσκορίδης καὶ
 τὸ ἀυτὸν Ἰνδικὸν πέλαγος, ἐνθα καὶ οἱ πα-
 ροικῆτες Ἑλληνιστὶ λαλῶσι, πάρεικοι τῷ
 Πτολεμαϊών πένην μὲν Ἀλέξανδρον τὸ Μα-
 cέδόνα ὑπαρχόντων, καὶ κληρικοὶ εἰσιν σὺν
 Περσίδου χαρτούμβῳ καὶ πεμπόμβῳ
 σὺ Τίς ἀντόδι, καὶ Χειστανῶν πλῆθος.
 In Taprobana Insula ad interiorem Indiam,
 ubi Indicum pelagus exstat, Ecclesia Chri-
 stianorum habetur, ubi Clerici, & fideles
 reperiuntur: an ulterius etiam, ignoro.
 Similiter in Male, ut vocant (*unde Male
 barr*), ubi gignitur piper. In Calliana vero
 (*sic nuncupant*) Episcopus est, in Perside
 ordinari solitus. Similiterque in Insula,
 quae Dioscoridis vocatur, in eodem Mari
 Indico sita, cuius incolae Graece loquun-
 tur, suntque coloni a Ptolemaeis Alexan-
 dri Macedonis successoribus istuc deportati,
 Clerici reperiuntur, ex Perside, ubi ordi-
 nantur, eodem transmissi: ibi etiam Chri-

Aianorum multitudo versatur . Consule hac de re , quae erudite Montfauconius differit in Praefatione (1) ad ipsam Cosmae Christianam Topographiam . Addit praeterea La-Crozius supra laudatus (2) Christianos Malabarenses iis uti litteris , quae Chaldaicis , seu Syriacis antiquis characteribus , qui Estranghelo vulgo dicuntur , respondent , ut ex quibusdam schedis inde allatis , quae in Bibliotheca Regia Berolinensi servantur , se comprehendisse affirmat , & ut etiam patet ex Missali Ms. iisdem Chaldaicis litteris conscripto , quod paucis ab heinc annis Florentius Polonus Episcopus Areopolitanus , & Vicarius Apostolicus in Serra Malabarum Romanam misit ad Sacram Congreg. de Prop. Fide , ut eius typis excuderetur .

IV. Malabares vero scripta sua metrica poësiis , quam soluta oratione condere gaudent , ac multi inter eos idcirco omni tempore extiterunt Poetae , qui historicis , & res ad Religionem pertinentes versibus consignarunt , & quidem vario modo . Tria enim metri genera potissimum in eorum Poesi , quam കവി Cavi nominant , usuveniunt , unum , quod xiv. pedibus constat , ac പരുവം Paruvam dicitur ; alterum vero ,

quod

(1) Cap. III. §. vi. pag. x.

(2) Cit. Tom. III. Epist. 42. pag. 82.

quod primum versum ex XVIII. pedibus, secundum ex XII. habet, ഏ കാന്നം കാന്നം vocatur; ac tertium tandem, cuius singuli versus ab Alphabeti litteris inchoantur, ഏ സം കി ചക്രം. Sanghirttenam appellatur. Bartholomaeus Ziegenbalgius testatur in eius Epistola ad La-Croziūm (1) se iam concinasse Delineationem Ethnicismi Malabarici, quod Opus nondum editum Halae inter MSS. invenitur, & in eius Parte II. totum de Philosophia Caput de Poesi agere affirmat. Nos heic haud inopportunum, neque iniucundum futurum censemus, si fragmentum Poematis de Deipara heic nunc attulerimus, quod nobis Peanius noster communicavit, quodque metro, quod പാരുവാമ dicitur, & quo praesertim fabulosae eorum Numinum historiae, bella, & cetera ipsorum gesta conscripta habentur, conceptum est. Ex eo facile etiam quisque deprehendet, qua soni dulcedine carmina hoc idiomate, & hoc metri genere elaborata donentur, quae inest nimirum tribus prioribus syllabis ob harmoniae leges, quae in his potissimum perficiuntur. En illud:

(1) Cit. Thesaur. Epist. La-Croz. Tom. I. Epist. 319. pag. 381., & seqq.

ஸ்யாக்ஷிக்ஷீலிது. கிழவிஸு

பூர்ணப.

ஸ்யாக்ஷிக்ஷன். புகிலைஸுவிசூப

விசூர்.

ஸ்யாக்ஷரங்கவதான். பவீக்க.

யீசூ. கெராரு.

ஸ்யாக்ஷரங்கவக்யத்துப் பூ. வ

ஹிய.

கிழுக்கு. ஸஹம். கந்தாவினாவு.

யாத்து.

கிழுக்காறுபுக்கிளப்படிக்

சூ. ஹிரை

ஸ்யாக்ஷு. கஞ்சக்ஷிலாரதிக்கொ

கிழுபைவல

ஸு പണ്ടുകു പ്രകക്ഷിഷ്യ ത്രശാ

തിരുന്നാം

ചോദ്യുഷിപ്പരാലൈപ്പാശാ

സകിലൈപ്പരാലൈ

ചോദ്യുഷിയ ത്രഞ്ചാഗണ്യസകിഷ്യ

കൊടുവി

Suámiden bbhakdi nitiam manessil púndu
Dévam

Suámida gunam predì snéhicciu vannicci-
dum

Adinal Déva dánam varddhikkum kcianam
tórrum

Adinal nágaga ddharmaà varggam behu
biddham

Manà sciuddhium ahangàra hìnavum ddhár-
sztiam

Manà sciubbhà anuruttíym Déva bbhídium
pinnè

Suvárnám tannil manì sciòbbhikkum enna
póle

Suvárnà kaniágheil ddharmabbhà sciòbbhi-
cciéttam

Màttullà pónna lóha sceszattil enna póle

Mattullà ddharminà anugà ganattil pragá-scicciu (1).

v. Malabares quinetiam scripta sua tradere consueverunt foliis oblongis, ഓ എ Ola dicitis ex Palma Indica, quae നാമം Panâ vocatur, eaque exarant ope cuiusdam stili ferrei, vel chalibei, qui ചുരുക്കത്തിൽ Ezuttáni, vel ജജ്മന്ത്രം വാ.

Nárájam apud ipsos audit. Huiusmodi graphium exstat etiam inter peregrina Cimelia Bibliothecae huius nostrae Congregationis ex dono Cl. Praefulsi Stephani Borgiae eiusdem Congr. a Secretis. Nec caret Bibliotheca ipsa aliquot Voluminibus ex huiusmodi foliis compactis, quos ഓ മി. Grantham Malabares dicunt, ഓ quorum sex in ea adservantur. In horum uno Christiana Catechesis, ഓ alia ad Religionem pertinentia.

b

tum

(1) Idest: Beata Virgo Maria Deum semper habens in mente, ഓ propter ipsius bonitatem Dominum amabat, atque ipsi inserviebat, ac adeo Dei gratia omni momento in Virgine augebatur, ac multiplici virtutum genere Domina replebatur: in ipsa elucebant puritas, humilitas, prudentia, castitas, virginitas, religio, ac pietas in Deum. Verum sicuti universis metallis aurum purissimum supereminet, ac prae auro refulget lapis pretiosus, sic inter omnia virtutum genera pretiosae Virginis magis enituit clementia, ac misericordia.

tum soluta oratione , tum carmine exarata con-
 tinentur ; in altero Tractatus habetur ad Medi-
 eam artem spectans ; in tertio prostant supersti-
 tiosae nonnullae Orationes , quas & ♂. Man-
 dram Malabares vocant ; in quarto paucula de
 rebus superstitiosis occurrunt , sicut ♂ sortilegia ,
 ac incantationes traduntur in quinto ; ac demum
 in sexto Catechismus Christianus Missionis Mala-
 baricae deprehenditur : ut nunc omittam lvi. alia
 folia huiusmodi ex dono laudati Cl. Praefulsi in
 eamdem Bibliothecam inlata , quae sermones ali-
 quot morales , atque in Christi passionem consi-
 derationes exhibent . Adest quinetiam fragmen-
 tum Poematis ab Anonymo in laudem Divi Ale-
 xii concinnatum , quod pariter hisce foliis ex In-
 dica Palma excipitur . Ceterum Europei praeser-
 vim , qui in illis Regionibus degunt , charta
 communi utuntur , cui eorum scripta commen-
 dant , ♂ ex qua dein Libros compingunt . Tale
 est Dictionarium Grandonico-Malabarico-Lusitanum
 in 4. inchoatum a Ioh. Ernesto Hanklendenio S. I. ,
 ♂ , eo vita funto , perfectum ab Antonio Pi-
 mentelio Lusitano Archiepiscopo Cranganorensi .
 Aliud etiam Dictionarium Latino-Malabaricum
 in fol. nunc habet Bibliotheca ipsa ex dono Cl. Bor-
 giae , cui eiusdem Auctor Peanius noster conces-
 serat . Tertium etiam ibidem adservatur Lexicon
 Malabarico-Lusitanum , cui Grammaticae Institu-
 tiones adnebuntur , ex dono Peanii nostri . Ex-
 gat ibidem pariter Grammatica Lusitano-Mala-
 ba-

Varica Sinica charta conscripta, cui parvum Lexicon succedit, & altera Latino-Malabarica in 8., aucttoribus anonymis. Adest pariter Catechismus Missionis Malabaricae in 8. elaboratus, atque conscriptus ab Angelo Francisco a Sancta Theresa Vigliottio Carmelita Excalceato Provinciae Pedemontanae, Episcopo Metelopolitano, ac in Serra Malabarum Vicario Apostolico. Tunc Miscellaneorum parvum volumen in 4. habetur, in quo Catechismus parvus pro pueris, Sermo de Passione Domini, Carmen de iudicio universali, aliud de Deipara, & Alphabetum denique Malabarico-Tamulicum comprehenditur. Insuper ex dono Cl. Borgiae Bibliotheca nunc habet Synodus Diamperitanam in 8. vetustissimae Indorum Orientalis Ecclesiae ab Alexio De Menezesio Eremita Augustiniano, Archiep. Metropolita Goensi, & Indiarum Orientalium Primate celebratam ex auctoritate Clementis VIII. Pont. Maximi anno ccccxcix., de qua infra dicemus; cui adnectitur methodus orandi per Laudosias, seu armillas precarias, quae rosaria, & coronae vulgo audiunt, tum brevis Catechismus, ac Vita Beati Andreae Apostoli. Accedit praeterea Communionis Pastorale, seu Conciliare, ac potius Diamperitanae Synodi explanatio, quam anno cccxcvi. concinnavit Franciscus Rozius Catalaunus S. I., quis Menezesii laborum, & vigiliarum consors, ac Syriacae Linguae interpres in celebratione laudae Synodi existit, quiique primum Episcopus Angamallensis, ac deinde Cranganorensis Archiepiscopus

piscopus designatus est. Nec omittendus venit Tractatus de VII. Ecclesiae Sacramentis in fol exaratus manu Colanceri Matthii Cattenari, Sacerdotis Syri, qui auctorem habet Ioh. Bapt. Multedium Genuensem Carmelitam Excalceatum, Episcopum Limirensem, ac in Serra Malabarum Vicarium Apostolicum, qui ex laudati Peanii dono cessit Bibliothecae huiusc Congregationis, in qua nimicum Codices omnes, quos hactenus recensuimus, adservantur. Alii etiam huiusmodi MSS. Codices habentur in Bibliotheca Seminarii Missionum Apostolicarum apud Carmelitas Excalceatos ad Divi Pancratii extra Portam Aureliam: in qua scilicet existat Grammatica Latino-Malabarica, atque Lexicon Lusitano-Malabarico-Latinum, auctore Stephano a S. Maria Carmelita Excalceato Veneto, ac in Indiis Orientalibus Missionario Apostolico; tum etiam Viridarium Orientale, in quo genuinae Herbarum, & Plantarum figurae graphice describuntur, ac earum natura, vires, ac proprietates accurate explicantur, auctore Matthaeo a S. Iosepho Carmelita Excalceato Neapolitano, in Arabia, Perside, ac demum in Indiis Orientalibus Missionario Apostolico, qui etiam multam operam impedit in Horto Indico Malabarico, quem supra innimus, ut Casearius Belga Ecclesiastes in Civitate Cocinensi fatetur (1), & ut etiam Henricus Van Rheedeius rursus ingerit (2). Quapropter Codices hos

(1) In Praefat. Tom. I. (2) In Praefat. Tom. II.

hos omnes nunc innuisse iuvabit, tum ut Sacrae Congregationis usibus, & opportunitatibus, si quando contigerit, patere facile possint, tum ut Appendicis loco esse etiam queant, si quando publicae luci affulgeat Bibliotheca Malabarica, quam ab anno CCCCCCCLXXXI concinnaverat Bartholomaeus Ziegenbalgius, ut ex eius Epistola ad La-Crozium data cognovimus (1), quamque dein La-Crozius (2) ipse Latine vertendam, atque etiam edendam Paullo Ernesto Iablonskio per litteras exhibuerat; quamquam nos facile deprehenderimus saepe in hoc lapsos Ziegenbalgium, & La-Crozium, ut litteras, & cetera Tamulica nobis pro Malabarici obtruderint.

vi. Nunc id reliquum esset, ut de Malabaricae gentis religione, moribus, regione, ceterisque aliqua praefaremur, ut quo loci Alphabetum hoc nostrum in usu sit, elarius innotesceret. Sed qui pro dignitate id faciat, qui tam angustis continentur limitibus? Quare saltem id cursum, & leviter, ut nobis nunc licet, perficiemus. Malabaribus quidem primarium Numen est പാരബ്രഹ്മം Parabrahmam, cui subsequuntur tercenta triginta duo decies centena millia Semideorum, quos ദേവയ്ക്ക് Déval
b 3 ghel

(1) *Cit. Thesaur. Epistolic. La-Crozian. Tom. I. Epist.*
319. pag. 381., & seqq.

(2) *Ibid. Tom. III. Epist. 90. pag. 170.*

ghel dicunt, quibusque pro Rege, & Principe
adest Numen alterum, quod ശ്രീ ഇ-
dren, seu ദൈവിംഗൾ പെട്ടെന്ന് Devindren appell-
lant. Communis est praeterea universis ferme
Indorum Populis, ut docet Vir Cl. Augustinus
Antonius Georgius Eremitarum Augustinensium
decus, & ornamentum in suo Alphabeto Tibe-
tano (1), Trinitas quaedam Deorum ത്രി
മൂർത്തികൾ Trimúrttighel a Malabaribus nun-
cupata, quae quidem sit illis veluti Religionis
fundamentum praeceps. Bramhanis enim
erat femina quaedam പരാസക്തി Parasakti,
quae പാശാക്തി Parasciakti audit &
apud Malabares, idest prima quaedam potentia
excellentissima, & sublimissima, ex qua tres filii
prodierunt, quorum primus ബ്രഹ്മാ Bramha
apud Indostanos, ബ്രഹ്മാവി Branmáva,
vel ബ്രഹ്മാവി Brahmáva apud Malaba-
res dicitur, secundus വിഷ്ണു Viscnù a primis,

(1) Part. I. §. LI. pag. 97., tum §. LII. pag. 99.

വിഷ്ണു Visznu, ഹരി Hari, vel നാരാജൻ
 Nárájanen ab alteris salutatur, ac ter-
 tius tandem, quem illi ഇശ്വരന് Isuoren,
 seu ഇശ്വര Isuor appellant, hi vero രംഗ
 രംഗ Rudren, ശിവൻ Sciven, ദഹാ
 മഹേശ്വരൻ Mahésuaren, seu പരമാദിവാ
 രംഗ Paramésuaren etiam nominant. Varia
 dein his potestas a Matre tradita, & variae
 horum proprietates praedicantur, inter quas prae-
 cipuae sunt സ്രൂതി frusti, സ്ഥികി sthi-
 di, സ്ഥിക്കട്ടം samugáram, nempe
 creare, gubernare, & destruere, quaeque
 a Georgio nostro ibidem, ab Auctore Disserta-
 tionis De Diis Indorum Orientalium, a Bu-
 chetio in Epistola ad Huetium, a La-Crozio in
 Libro De Christ. Ind., ac tandem a Ioh. Fran-
 cisco Pivatio in novo eius Dictionario (1) am-
 ple exponuntur. Insuper Pivatius ope decem-
 aenea-

(1) Nuovo Dizionario scientifico, e curioso sa-
cro profano. In Venezia 1749. per Benedetto Mi-
tocco pag. 117. ad pag. 160.

aenearum Tabularum exhibet tantumdem metamorphoses Idoli ଭାବ୍ୟ ଵିଷ୍ଣୁ, quae etiam eerni possunt mire expressae a Constantino Asciano Capuccinorum Alumno in Nepalensi illo Codice ex charta radicis arboreae, qui exstat in Bibliotheca Collegii Urbani, & cuius nos meminimus in Praefatione ad Alphabetum Bramhanicum (1); quemadmodum haec ipsa luculenter explanavit, ac confixit Ioh. Taddaeus & S. Birgitta Carmelita Excalceatus in eius Ms. Codice, qui in Archivo Fratrum Ordinis sui ad Divae Mariae de Scala adseratur. Ziegenbalgius quinetiam in suis ad La-Crozium litteris, quas supra citavimus, provocat ad Delineationem Ethnicismi Malabarici, & ad Genealogiam Deorum Malabaricorum, quam se concinnasse affirmat; sed Opera haec adhuc inedita sunt, ut ipse testatur (2), & ut nos etiam adhuc suspicamur. Verum Christiana Religio non nova, nec peregrina proorsus est illis in Regionibus, quin potius iamdiu floret; Testis enim est Cosmas Indopleustes, ut ex eius loco superius adducto pastescit, Saeculo vi. a Christo nato, ibidem veri Dei cultum obtinuisse. Tum celebres sunt Christiani illi, qui Sancti Thomae dicuntur, quique se eius discipulos gloriantur, licet id dubia, & incerta saltem traditione nitatur. Ceterum La-

Cro-

(1) §. VI. pag. XVIII.

(2) Tom. I. n. 319. pag. 381., & seqq.

Crozius (1) ad Bayerium scribens in ea est opinione, ut censeat, horum Christianorum originem in fine Saeculi II. esse statuendam. Ast vero, cui Thome, an Christi Apostolo, qui in India fuerit, Maliapure degerit, ibique Christi Religionem stabiliverit, an Thome Manetis discipulo, qui in Indiam venisse dicitur missus a Manete ipso circa ann. CCLXXVII., an Thome altero Cannae, sive Mar-Thome, mercatore Christiano Armeno, qui, imperante Σελιμένι πατρί Ασσάν Cera-Perumāl, Rege nempe universae Malabaricae Ditionis circa ann. DCLXXIV., Indiam petiit, & cum admodum dives esset, Christianis Malabaricis multa beneficia impertivit, multaque illis a Rege privilegia obtinuit, ipsius Christianae Religionis apud Indos origo, & propagatio adscribenda sit, dubium sane est, & incertum. Historiam vero Malabarice scriptam de Divo Apostolo Thoma ex Ziegenbalgio memorat Theophilus Sigefridus Bayerius in Epistola ad La-Crozium (2). Tum Ziegenbalgius ipse (3) laudato La-Crozio ingerit suam de Christianis S. Thomae prolixam epistolam Tranquebaria ad Ministerium Berolinense missam. Ceterum La-Crozium Librum de S. Thomae Christianis elaboravit, quem memorat Bayerius, quemque elegantissimum

20-

(1) Tom. III. n. 32. p. 62. (2) Tom. I n. 15. p. 24.

(3) Ibid. cit. Epist. 319. pag. 381., & seqq.

vocat (1). *Ast in tanta rerum incertitudine prudenterius se gerere mihi videtur laudatus Bayerius, dum ait (2) : De S. Thoma, quis omnino sit, vehementer ambigo.* Nam Apostolum non credam fuisse, quaedam videntur prohibere : ut negem, nulla satis iubet argumentatio. *Quod vero certum haberi debet, illud est, ex antiquis traditionibus notum esse, Christianos Syriacos in littore Montano, seu Malebarico per longam saeculorum seriem suos Episcopos semper ex Babylonia habuisse.* Tum in Concilio Nicaeno sub Constantino M. celebrato ann. *cccxxv.* mentio fit Indiae magnae, nec ob aliam sane causam, quam propter Christianos in ea tunc commorantes. *Insuper veteres eorum Historiae Syriace scriptae, & illis in Regionibus inventae anno ccccxcix. testantur, referente Antonio Govvea, qui Itinerarium scripsit Alexii Menezesii in Montibus Angamalitanis in ora Malabarica, Malabarensem Eiscopum duos olim habuisse Suffraganeos, qui eidem, tamquam Metropolitae suberant, Episcopum scilicet Zocotorae, sive Dioscoridis Insulae, & Episcopum Masin in Oriente.* *Ast Christiana Religio firmius in Indicis oris constabilita, amplificata, & ab erroribus expurgata fuit anno, quem supra dixi, ccccxcix., in quo nimirum Alexius Menezesius olim Eremita Augustinianus, dein Goensis Archiepiscopus Synodus*

(1) *Ibid. Epist. 40. p. 53.* (2) *Ibid. Epist. 36. p. 49.*

dum in Urbe Malabarensi Diamper celebravit, qua sane multos, qui irrepserant, & late serpabant, Nestorianismi, & Manicheismi errores confudit, atque profligavit. Synodus haec ipsa, quam nos supra Malabarice scriptam designavimus, in Lusitanum idioma, & ex eo in Latinum conversa, edita est Romae anno CCCCCXLV. Hieronymi Mainardii typis a Ioh. Facundo Raulinio Caesaraugustano, qui iam fuerat Eremitarum Augustinensium Magister Generalis, ac simul Historiam Ecclesiae Malabaricae, eiusdemque Liturgiam, ac Dissertationes varias insuper addidit. Hunc Librum consulat, qui pleniora desiderat Nec leve incrementum Christianae Religioni factum in Indiis Malabarensium plagis post Apostolicos Ministros illuc primum ab Alexandro VII. Pont. Max. allegatos ex Carmelitarum Excalceatorum Familia, quorum agmen duxit Iosephus M. Sebastianius, qui renunciatus Episcopus Hieropolitanus illic Episcopum ordinavit Indicum Presbyterum, nomine Alexandrum de Campo, qui Romam repetens missus est ad Aegei Maris Insulas, dein Episcopus Bisignanensis inter Calabros renunciatus, ac tandem ad Tiphernatem Ecclesiam in Umbria translatus est. Eius in Malabarenses Regiones delegationis Historiam Italice scripsit, quae Romanis typis dein excusa est anno CCCCCLVI. Si de Missionum Apostolicarum Statu aliis in Regionibus conterminis Indorum cognoscere quis velit, adeat Relationem Provinciae Malabarensis Francisci Barretii excusam anno CCCCCXLV., & in qua plures quoque chorographicas

eruditio[n]es percipere facile erit. Ceterum hac in re consuli etiam poterit Philippus Baldius in Descriptione Malabari, & Coromandelii, ut alios nunc omittamus, qui haec obiter attigerunt.

VII. Haec sunt, quae de Alphabeto Grandonico-Malabarico, seu Samscrudonico, tum de ceteris, quae ad ipsum pertinere visa sunt, praefari nobis nunc libuit. Faxit Deus, qui iamdiu videt, ac sustinet in Aquilone, & in Oriente admirandi nominis sui abominationem, & caelestis, vivificaeque doctrinae suae depravationem, & inscitiam, ut vel ab hisce levioribus primordiis, quorum dein ope etiam maioribus, utilioribusque incoep[t]is velificari enitimus, tantum & adiumenti, & commodi in Evangelicae veritatis Praecones, qui ab Apostolica Sede illuc a[re]bantur, derivetur, quo maiori, aliqua saltem ex parte, Christianae Fidei incremento per hoc ipsum consulatur. Prela siquidem nostra quam oitissime exspectant Christianum Catechismum in hoc ipsum idioma a Peonio nostro conversum, quo duce, & auspice per vastissimas illas Orientis plagas sincera, & intemerata Orthodoxae Religionis dogmata, & Christi mysteria, confratris tandem Idolis, devictis efficaci, suavique Christi gratia insipientibus cordibus Paganorum, eliminatisque superstitionis, & gentium ritibus, longe, lateque disseminentur. Qui legis, vivas, paleas, floreas feliciter.

ALPHABETUM

GRANDONICO - MALABARICUM

S I V E

SAMSCRUDONICUM.

PROLOGUS.

I.

UM Purpuratorum Patrum Sacrae Congregationis de Propaganda Fide cura, atque sollicitudo plane Apostolica in Christianorum utilitatem, ex quibus populosa coalescit Malabaren sis Ecclesia, in eo etiam fuerit, ut publica luce donaretur suis expressa elementis, ac formis recenti, deditaque opera elaboratis Malabarica Lingua, atque ea quidem typis, & impensis Sacrae eiusdem Congregationis; par, & aequum sane fuit, ut de eius elementis, litterisque aliqua a nobis proferentur; tum ex quibus ipsa promanet fontibus, quibusque insuper saltem primioribus utatur regulis, etiam a nobis proderetur. Exspectanda autem non erit a benevolo Lectore effusa, numerisque omnibus

A

bus

bus absoluta explanatio , quae a nobis nunc tradatur ; quandoquidem praestitutos limites facile praetergrederemur, cum Grammaticales regulas haud nunc proponendas suscepimus , sed prima tantum rudimenta , eaque brevi , expeditaque methodo exponere nobis mens sit

II. Quare ut clariori , qua fieri potest , ratione incedatur , in ipso sermonis exordio non incongruum admonere putamus , quod & ab Eduardo Bernardio in suis Alphabetis , a Bayerio in *Comment. Academ. Petropolit.* Tom. IV. pag. 243. , & ab aliis , quos p[re]e manibus habere licuit , haud animadversum deprehendimus , Malabaricam scilicet Linguam , confusam , indistinctamque penes eosdem Auctores semper existisse ; quasi idem prorsus esset Idioma Malabaricum , atque Tamulicum ; quo sane nihil absurdius hac in re comminisci potest . Afferere enim , Tamulicam Linguam Malabaricam esse , aut Malabaricam esse Tamulicam , idem prorsus esset , ac si Gallicam diceres , & Italicam Linguam invicem non differre . Licet autem utriusque Linguae , Malabaricae , & Tamulicae radices communes sint ; scriptura tamen , modus pronuciandi , expressio ipsa verborum , diversa litterarum conformatio in externis rebus significandis , & elementorum denique numerus in Malabarica maior , ac in Tamulica

3

lica minor ostendunt sine dubio , quam
ingens in utraque diversitas habeatur .

III. Quod si Auctores eruditione , ac
litterarum fama ceteroquin praestantes Ta-
mulicam , & Malabaricam in unam veluti
redigunt linguam , easdemque confusas no-
bis exhibent , non ab alia certe repeti cau-
fa potest , quam ab inscitia Idiomatum ,
litterarumque , quibus utuntur populi con-
termini , qui in littore Coromandelino , ac
Malabarico commorantur . Mirandum pro-
pterea non est , Cl. Virum Bartholomaeum
Ziegenbalgium splendide hac in re fuisse
allucinatum ; videns enim ipse aliquot scri-
pturae Malabaricae specimina typis ex-
pressa in ingenti Opere Horti Indici-Mala-
barici , quod sex maioribus Voluminibus
Amstelodami anno CICCLXXIX. prodiit ,
ipsa censuit esse Tamulica , ratus , adeo di-
screpare a genuina characterum Malabaricorum
forma , ut ipsis etiam Indis ignota sint , ut ni-
mirum ait in Praefatione ad Grammati-
cam Tamulicam Halae Saxonum ab ipso
editam anno CICCCXVI. , cum tamen ea ,
quae in Horto Indico-Malabarico inspi-
ciuntur Malabaricae scripturae specimina
sunt optime expressa , ac peritis nativae il-
lius linguae elementorum lectu facillima .
His necessario praelibatis , apteque perpen-
sis , in Malabaricae Linguae explicationem
progredimur .

iv. Gens itaque Malabarica tribus uti-
tur Linguis ; Grandonica , Samscrudonica ,
ac vulgari Malabarica . Grandonica Lin-
guia , quae ab Indis ഗ്രന്ഥം Grantham
appellari solet , est vetustissima Indorum
lingua , Brammhanibus sacra . Brammha-
nes enim , qui divinam originem a ബ്രഹ്മ
Brammáva supremo Deo sibi arro-
gant , tribuuntque ; summam perinde no-
bilitatem , & sacrorum auspiciorum prae-
rogativam , docendique itidem alios , quod
verum , iustumque sit , auctoritatem sibi
vindicant ; quamvis nativa propriae regio-
nis lingua loquantur ut plurimum . In iis
tamen , quae proprius sacra eorumdem at-
tingunt , ശ്രീ പരമാത്മ പദ്മ നാഭം .

Giauá Hóma deváram , preces videlicet , ri-
tus , caeremonias , sacrificia , aliaque huius-
modi , non vulgari , sed Grandonica Lin-
guia constanter utuntur . Hanc sine dubio
ceterarum , quae intra Gangem sunt , lin-
guarum matrem facile dixerim ; neque im-
merito in hac sententia fuerunt omnes ,
quotquot de rebus Indicis egerunt ; quos
inter Christophorus Theodosius Walterius
Danus in adnotationibus in Idioma vulgare
Linguae Tamulicae impressis Trangambariae

5

in Indiis Orientalibus anno CICCCXXXIX.,
& Vir Cl. Bartholomaeus Ziegenbalgius,
qui de Brammhanibus , ac de ipsorum
lingua verissime pronunciavit : Brammhanum
Linguae propriae nomen est Grantham , neque
a Brammhanibus ipsis umquam aliter vocatur .
Affirmant autem Brammhani ipsorum linguam
esse radicem Malabaricae , Warticae , seu Telugi-
cae , Ziglesicae , aliarumque , quae in littore Co-
romandelino , ac Malabarico , necnon in Insula
Ceylan , aliisque locis in usu sunt , linguarum .
Vid. Tom. I. pag. 381. Thesauri Epist. Lacrozia-
ni . Verum & haec attigisse sufficiat .

v. De Samscrudonica Lingua modo sub-
iungenda sunt aliqua ; monitumque impri-
mis volumus benevolum Lectorem nostrum ,
diversimode ab Auctoribus eamdem fuisse
haetenus falso nominatam . Athanasius Kir-
cherius in *Cina illustrata* , Hanscret ; Thomas Hy-
dius in *Ludis Orientalibus* , Sanscroot ; Andreas
Mullerius in *Alphabetis Universi* , Hanscreticam ;
Eduardus Bernardius , ac Carolus Mortonius
Hanscretanam vocarunt ; neque ullus , quod
sciam , exstitit usque modo , qui Samscrudon-
icas dederit litteras ; sed earum loco Bram-
mhanicas , Balabandicas , Telugicas , aut al-
terius generis Linguas nobis tradidere . Nil
aliud itaque sonat ॥० ॥० Samscrudam ,
quam res suo ordine bene completa , ac
numeris omnibus , ut dicunt , absoluta ;

apteque proinde Grandonica voce sapientum linguam സംസ്കൃതം *Samskrudam* appellare consueverunt. Hanc vero apud Indos antiquissimam esse, & Brammhanibus sacram, testis est luculentus Crosaeius in *Historia Christianorum Indiae* Lib. vi. pag. 242., ac facile quisque intelliget, qui noverit hac lingua conscriptam esse vetustissimam Indorum legem, seu potius leges, cum tres ipsi enumerent, quas ശക്താസ്താജ്യ
 എഴുപ്പം *Iručā Sáma Jagiūr bédam* vocare consueverunt.

vi. Samskrudonicam Linguam Grandonicae matrem, atque radicem esse putarat Theophilus Sigefridus Bayerius Regionianus, qui videndus est in *Comment. Academ. Petropol.* Tom. iv. pag. 243. Verum iudicio nostro malumus Samskrudonicam dicere a Grandonica ferme indistinctam, quam hanc iniuriam Linguae impingere, quae ab omnibus, tamquam mater veneratur, & est. Nostra autem ratio haec plane est. Ubi vocabula eadem sunt, litterae ferme eadem, significationes in litteris, & verbis conclusae haud diversae, ibi certe unica tantum haberi lingua videtur. Haec autem omnia deprehenduntur in Grandonica, atque Samskrudonica Lingua,

gua , ubi iisdem vocibus eadem ferme res significatur ; ex. gr. വിഗ്രാമം Viágram-
tum Grandonice , tum Samscrudonice Ti-
grim significat ; ബ്രാക്ഷിം Brakšiam arborem ;
അനാവം Arnavam Mare in utroque Idio-
mate denotat , & sic de ceteris .

vii. Quod etiam in hac sententia nos confirmat , hoc est ; quod മിശകളും .

Cittarúvam Grammatica Grandonica ; അമരസിംഹം Amarasiṁham sublimioris Linguae Vocabularium ; പരവഗ്നഹേലം Parvagnhelum Chánagnhelum celeberrima Malabarum poemata , ubi fabulosa bella describuntur propter raptum സിംഹം Sida , habita inter ക്രാടക്ഷം Srirámen , & രാവണാം Rávanen Regem Insulae Ceylan ലംകിട Lenga dictae ;
രാജ്യപാരംഖ്യകിള്ളി റവിൽ ഒരു
Raggi० Vamsam Judistiráwigéje , historiae sci-

licet Regum, atque Deorum, aliaque huiusmodi tum sacrae, tum profanae historiae monumenta Grandonica communiter appellantur, cum tamen Samscrudonica Lingua sint conscripta, & voces ipsae in relatis Libris contentae non Grandonicum, sed Samscrudonicum exhibeant nomen. Cur autem una, atque eadem Lingua duplii donetur distincto vocabulo, non aliam sane putaverim caussam, quam Librum quemlibet appellare consueuisse Malabares ഗ്രന്ഥം Grantham, unde & Grandonica Lingua; licet tamen, quae intus in Libris conscripta essent, non nisi Samscrudonica Lingua conciperentur.

VIII. Tanti autem pendunt Samscrudonicum Idioma, elementaque, ex quibus ipsum coalescit, Malabares, Tamuli, Telugici, ac Indostani, sive Indi proprie dicti, ut non sit abs re eruditionis ergo fabulosam originem repetere, sicut ipsi enarrant. Fingunt itaque supremum apud ipsos Numen ഓഹംശവസ്തു Issuaren (quem alio nomine ശിവം Siven appellant) colluctum fuisse cum uxore sua ശക്തി Sakti (quae & പരുവദി Paruvadi) suprema pariter

ritter Deitate , dixisseque त्वम् ० Tvam; ipsam
que respondisse त्वम् ० Aam, cui addidit ma-
sculus Deus मञ्जुषी पतञ्जलि Namascivája ,
adoretur Sciven , ipsique Dea subiunxit
नराजनेने नराजनेने नराजनेने Narájaneje na-
mā , adoretur Narájanen (idem est , ac विष्णु
Vishnu) ; atque ita phantasticam huius-
modi locutionem protrahentes quinqua-
ginta , & unum composuisse elementa ,
quibus efformatur Alphabetum Samscruta-
donicum . Quamobrem tanta veneratio-
ne prosequuntur primas quinque hasce
litteras , seu potius syllabas मञ्जुषी पतञ्जलि
नमा Scivāja , पञ्चामीकृति ना ० Pan-
giákciaram ab ipsis dictas , quas protulisse
fertur ipsorum Deus Ishwaren , ut in sole-
mnem , quotidianamque communiter evase-
rit eorumdem orationem , sicut & sequen-
tia verba ab his non absimilia कौपत
कौपत Scivā Scivā , मसमसु गुग्ग
मसमसु गुग्ग Narájanā Narájanā , मसमसु

സംസ്കാരം Harā Harā.

ix. Ex fabulosa huiusmodi narratione tuto colligimus huiusc Linguae elementa antiquissima esse , neque originem facile innotescere ; minus autem probari posse omnes Indorum litteras a Brammhanicis ortum ducere , sicut autumat La-Crozius *Thesauri Epistolici* Lib. III. pag. 23. His itaque annotatis , tum ut erudiatur Lectoris animus , ac disponatur , tum ne cogeremur inutiliter repetere , quae nullatenus repetenda non sunt , modo in explanationem vulgaris Linguae Malabaricae contendimus .

x. Lingua igitur vulgaris Malabarica ea nempe , quae usurpatur a Gentibus littoris Malabarici Incolis a Promontorio Comorino usque ad Montem Deli prope Regnum Canarā , nil nisi dialectus est Samscrudonicae Linguae ; iisdem enim ferme utitur elementis , atque Grandonica , paucis exceptis ; unde & hoc Alphabetum Grandonico-Malabaricum appellatur , nisi velis ipsum dicere Samscrudonicum , eo quod , si excipias humiliorem vulgi Linguam , quae proprie മലായിമാ Maleáima vocatur ; quae vero a cultiori , ac nobiliiori hominum coetu scribitur , atque pronunciatur , Samscrudonica dicitur , nempe

സംഖ്യ സംസ്കൃതം Samscrudam, ut optime adver-
tit Vincentius Maria a Sancta Catharina
Missionarius Apostolicus in suo Itinerario
ad Indos Lib. III. Cap. xiv. pag. 280. Neque
ego aliter illam nuncupatam audivi toto
eo temporis spatio, quo inter Gentes Ma-
labaricas Catholicae Fidei promulgandae
operam dedi.

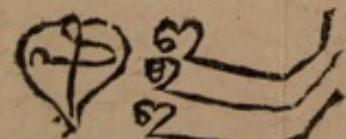
xi. Verum sicut Aegyptiis, a quibus
una cum Idolorum cultu, ac superstitiosa
ipforum Religione, litteras Indos primum
accepisse putat, & multis non incongrue
probat La-Crozius in Historia Christiano-
rum Indiae Lib. vi. pag. 442., sicut, inquam,
Aegyptiis duplex Alphabetum fuit, Hiero-
grammaticum unum, & Epistolographicum
alterum; sic Malabarensibus duplex est scri-
pturae genus, videlicet Malabarico-Sam-
scrudonicum, & Malabarico-Tamulicum.
Malabarico-Samskrudonica scriptura, de
qua nunc agimus, utuntur tum in veteri-
bus exaratis Libris intelligendis, ac novis
in dies componendis, tum praecipue in
his, quae ad religionem, vel ad eruditio-
nem pertinent. Scripturam Malabarico-Ta-
mulicam, quae മലബാറാക്ഷരം മ
leán-Tamuza nuncupatur, adhibent plerum-
que in epistolis familiaribus, ac syngra-
phis

phis conscribendis , in actis publicis firmandis , emptionibus stabiliendis , contractibus paciscendis , ceterisque huiuscemodi . Litterae eaedem fere sunt numero , ac Tamulicae ; in figura tamen haud leviter discrepant : cum vero Samscrudonicas significations valde imperfecte enuntient in eo , quod ad profanam , sacramque eruditio nem spectat , hoc insimum scribendi genus adhibere proinde detrectant .

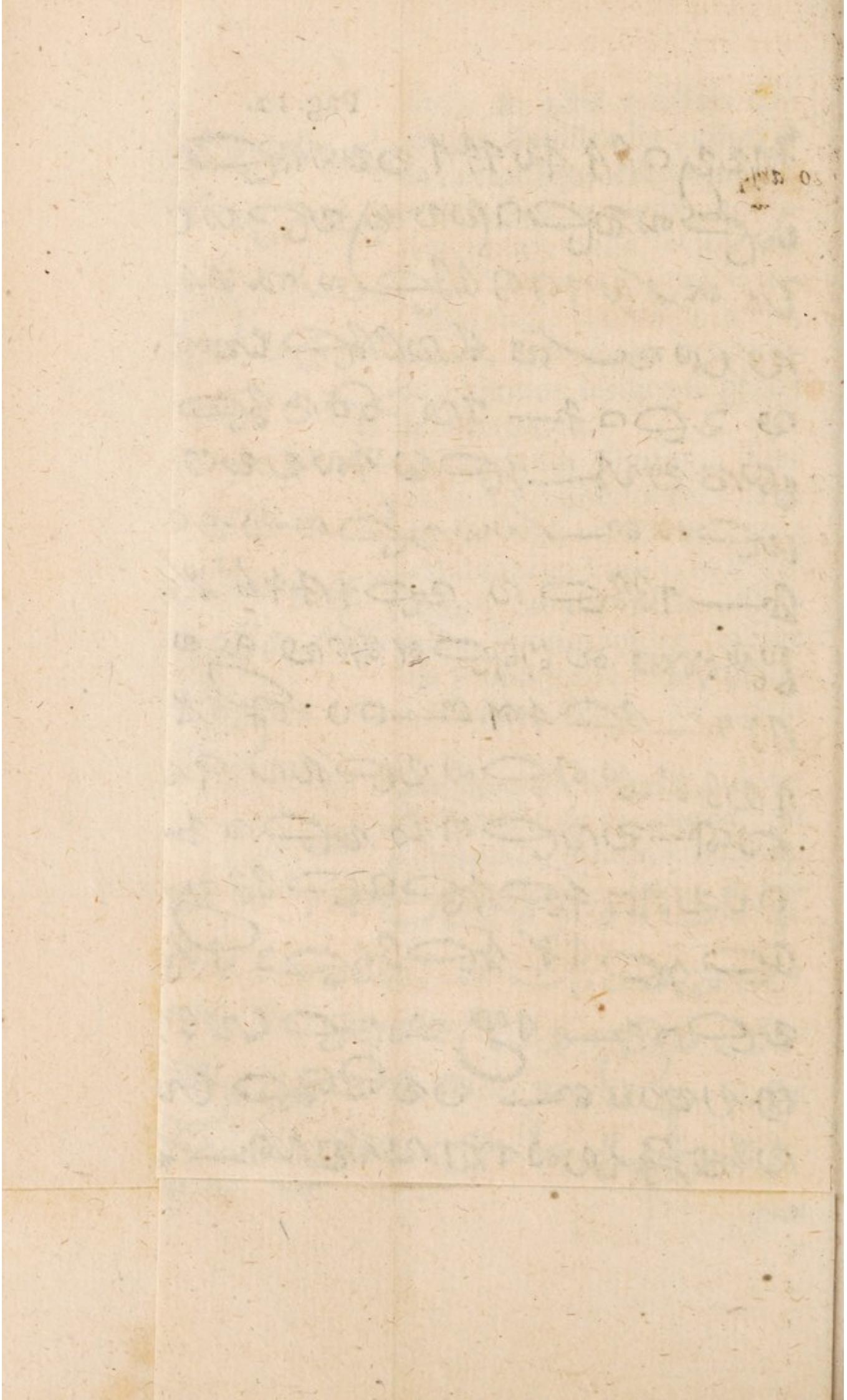
xii. Harum Litterarum figuras , formamque nobis exhibet Sygrapha cuiusdam *Itti-Aciuden* Doctoris Malabarici excerpta ex Horti Indico-Malabarici Tom. I. in Praefatione , quae lignea tabula incisa adservatur inter Cimelia Typographiae Sacrae Congregationis de Propaganda Fide , quamque typis editam hic adnectimus . Sic autem interpretatur :

Ego Itti-Aciuden Doctor Malabaricus natione Cego , gentilis , & naturalis in Carrapuram , seu terra dicta Coda Carrapalli , habitator aedium , dictarum Collada , qui proavis , avis , ac parentibus Medicis , seu Doctoribus natus sum , testor me per mandatum D. Commendatoris Henrici a Rheeéde venisse in Civitatem Cocinensem , & per Emmanuel Carneiro nobilis Societatis Indicae interpretem dixisse , & dictasse nomina , virtutes medicas , & proprietates arborum , plantarum , herbarum , & convolvulorum , tum scriptas , & explicatas in Libro nostro , tum quas

33.

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

quas diuturna experientia, & exercitio obser-
vaveram: quod vero haec explicatio, & dicta-
ti b^h que ullo dubio praeterierit, nec ullus Do-
ctorum Malabaricorum sit, qui de veritate eo-
rum, quae dixi, dubitet, feci praesentes, quas
propria manu mea scripsi, & subscripsi. Datum
in Civitate Coccinensi 20. Aprilis 1675.

Ego Itti-Aciuden Doctor Malabaricus.

Haec sunt, quae necessario observanda pu-
tavimus circa infimum scribendi genus,
quo natio Malabarica communiter uti solet.

xiii. Ceterum Gens Malabarica, si eru-
ditorum ordinem respiciamus, est litteris
ac omni disciplinarum genere, suo more,
cultissima; libris, quos e foliis palmae In-
dicae പാഞ്ച panà vulgo dictae, conficit,
graphiisque ferreis, & chalibeis നാരാജാം

⁶³ Ezuttáni, vel നാരാജാം നാരാജാം
nuncupatis, sine ullo mensae subsidio, aut
brachiorum fulcro mira celeritate, & ele-
gantia conscribit, affatim abundans; praeci-
pue vero arti poeticae, scriptisque in metricis
deditissima est; adeo ut sit admodum diffi-
cile opus aliquod inter ipsos invenire soluta
oratione exaratum. Dextrorsum ipsi versus
scribunt, sicuti Graeci, Latini, ac ceteri con-
termini Indi. Hoc autem ipsis maxime pro-
prium est, ut nullis utantur punctis, atque
com-

commatibus; imo nec spatiis quidem, quibus
voces aliae ab aliis distinguantur; sed ita
omnia simul commixta scribunt, ut una tan-
tum vox videatur. Hinc nunquam utun-
tur figuris vocalium, nisi periodus incipiat
per vocem, quae in fronte vocalem ha-
beat; in medio vero orationis, si post vo-
cem, quae desinit per consonantem, se-
quatur alia, quae per vocalem incipiat,
mutata consonae finalis figura, illi adne-
stunt figuram sequentis vocalis; ex. gratia:

ஸ்ரீ ஸ்வாமிகு பவி கூட
குதங்கு மாலை நூற்று மூன்று மீ
ஏக்கினை கொட்ட தே ஹலை வகுக்கி
கூட தே கிண்ண ஏ மாநகரா ஸ்ரீ
வே கூட செ ராதா முடிவு என்று
பிக்கு ஆயு வெப்பி போன்று
மூன்று மீ மாலை நூற்று மூன்று மீ
ஏக்கினை கொட்ட தே ஹலை வகுக்கி
கூட தே கிண்ண ஏ மாநகரா ஸ்ரீ
வே கூட செ ராதா முடிவு என்று
பிக்கு ஆயு வெப்பி போன்று

எலட க்ஷகி. குலிலிக்கூண்டம் ஈக

குண்டகூலைதாழ். குடகுள்ள

கூப்பிக்குழு. வென்று. Hic autem scribendi modus non parum negotii faceret iis, qui linguam haud quaquam perfecte norunt, quique sua libertate donata verba non aspicientes, nec ipsa intelligere, nec simili modo contexta in Lexico ipsa invenire umquam poterunt.

xiv. Nomina, quae apud Malabares பட்டு. *Bacenam* vocantur, aliquibus immutatis, atque animadversis, duplii tantum gaudent declinatione in Lingua vulgaris, licet plures inveniantur in sublimiori Samskrudonica. Numerus duplex est; singularis, qui ஏ க்குபட்டு. *Egabacenam*, vocatur, & pluralis, quem பூஜுபட்டு. *Behubacenam* appellant. In sublimioribus autem Lingua datur etiam numerus dualis இப்பட்டு. *Duibacenam* communiter dicitur. Octo vero casus recensent Malabares, quos communi vocabulo dicunt

പെരിക്കം *pericham*; hos autem Grandonico Idiomate eadem voce nominant, qua dies lunares appellare consuevere: unde Nominativum പ്രദിവം *Predivam*; Genitivum ദുഈഡി *Duidia*; Dativum ത്രിഡി *Tridia*; Accusativum ചട്ടുര്ത്തി *Ciadurtti*; Vocabitum പാംഗിം *Pangiami*; Ablativum primum അസ്തി *Szasti*; Ablativum secundum സപ്തി *Saptami*; Ablativum tertium അസ്തി *Astami*: tres enim formant ablativos; nempe ablativum quietis, vel existentiae desinentem in ഇ റ്റ് *il*; ablativum instrumenti, vel causae desinentem in ഓ റ്റ് *al*; ablativum denique societatis desinentem in ഓ ഓ *oda*.

xv. Nomina adiectiva in communi Lingua sunt indeclinabilia, quae neque generum, neque numerorum, neque casuum dif-

differentiam agnoscunt, sed ex conditione substantivorum, quibus eadem semper forma anteponuntur, dijudicari debent. Pronomina dupli modo distinguuntur, honorifica videlicet, & communia, quod est valde observandum in familiari locutione.

xvi. In sublimiori Samskrudonica Lingua licet plura reperiantur genera, in vulgari tamen Malabarica tria tantummodo inveniuntur, nempe masculinum, femininum, & neutrum. Cum vero genera എം. സോ *lingam* Grandonice dicantur, masculinum സ്റ്റ്രിംഗം *Pulingam*, femininum സ്റ്റ്രിംഗം *Strilingam*; neutrum നൃപതി. സക്കലം *Napunsaga lingam* appellare solent. Generis masculini sunt ea omnia, quae ad Deum, Angelos, ac homines pertinent; femininum est, quod rationalem, feminam sonat; cetera autem cuiuscumque ordinis sint, sive irrationalibilia, sive insensibilia sunt generis neutrius, ut ബ്രക്ഷം *Brakciam* Arbor, മുരുഡി ത്രിക്കുട്ടം *Aditien Sol*, മുരുഡി *Mrugam Bellua*, ദാസം.

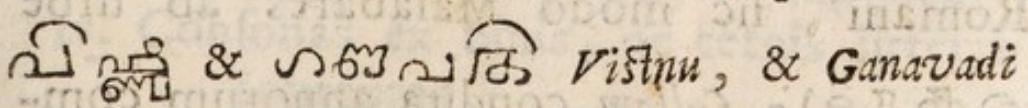
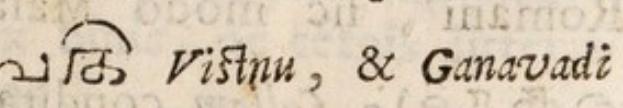
Méggam Nubes, മഗ്ഗമും സമുദ്രം Mare &c.

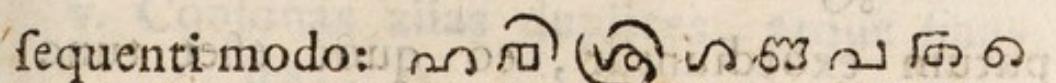
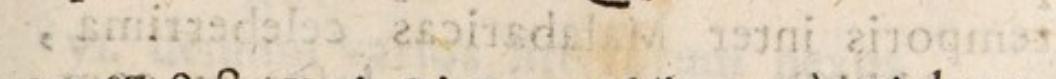
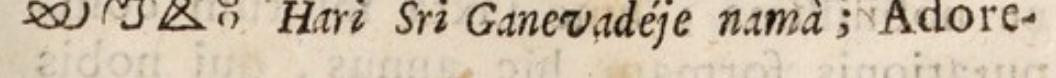
xvii. Verbum, quod Grandonica voce appellatur ഓട്ടക്ക് *Dhbádu*, in vulgari Idiomate habetur tamquam impersonale, quia coniugationes omnium temporum eaedem omnino sunt. Proprie non invenitur, nisi tempus praesens, praeteritum, & futurum; reliqua vero tempora, sicut & modi, praeter modum imperandi, supplentur quibusdam particulis, ac praepositionibus, verbis omnibus in fine annecti solitis. Nulla dantur in hac Lingua verba proprie passiva; quae enim passiva dicuntur, neutra potius habenda sunt; nam omnia verba fiunt passiva, ipsis addendo verbum ഒപ്പുവും *Pedunnu*, quod pati significat; ex. gr. നിരക്കുവും *nirejunnu* implere, നിരക്കുവും *nirejáppedunnu* impleri. Verba autem alia sunt affirmativa, alia negativa, anomala alia, & alia defectiva, & his praecipue abundat Mabarica Lingua.

xviii. Ceterum quod spectat ad huius Linguae syntaxim, ea quidem brevis est, ac iisdem fere utitur regulis, quibus Latina;

tina ; imo ausim dicere , eo elegantiorem fore , quo magis elegantiori Linguae Latinae stilo accedat ; & sane meretur Samscrudonica Lingua , ut ab eruditis inter praestantiores Orientis , atque Indiarum Linguas annumeretur , ut eam annumerare non dubitabit , qui vel mediocrem eius notitiam sibi adquisierit , eamque poterit cum aliis conferre . Si enim verborum copiam spectemus , summa ea est , & incredibilis : adeo ut cum locupletissimis eadem certare possit . Neque minor est eius elegantia , venuetas , atque maiestas , quibus singulari verborum pondere exprimitur ; simplicitate demum , qualem natura ipsa requirit , non parum illustratur , atque cultoribus suis se commendat . Sed de his satis .

xix. Pauca modo subiungenda aequum duxerim de modo , quo Malabares scripta sua solent exordiri , de ipsorum Epochâ , & usitata inter eos annorum computatione . Auspicium itaque scribendi sumunt Malabares a Deorum invocatione , praesertim

 & *Vishnu* , & *Ganavadi*

sequentimodo: *Hari Sri Ganavadeje namâ* ; Adoretur *Hari* (nomen est *Vishnu*) & *Ganavadi* sum-

mo honore dignus; alii tantummodo scribunt ഹരി Hari; alii vero, ac praecipue eruditi scribunt ശ്രീ ഗാനാവദി സ്രീ ഗാനാവദി Sri Guruvē namā; Summo honore dignus Magister adoretur, nempe Ganavadi. Vistnu-vistae autem solent scribere വിഷ്ണു നരാജാ നമം Namam Narājana; Adoretur Narājanen, seu Vistnu. Christiani vero Malabares eorum scripta exordiuntur ab invocatione veri summi Dei, sic: സരൂപാരാധി സരൂപാരാധി Sarūpārādhi namā; Adoretur omnipotens Deus, vel ഓമാരാധി ഓമാരാധി Iso Msciaje namā; Adoretur Iesus Christus.

xx. Quod vero spectat ad annorum computationem, ut olim ab urbe sua condita Romani, sic modo Malabares ab urbe കൊള്ളലും Collam condita annorum computum exordiunt, eo quod esset tunc temporis inter Malabaricas celeberrima, ac nobilissima; hinc iuxta ipsorum computationis formam hic annus, qui nobis est a Nativitate Christi CICCLXXI, est Malaba-

labarensibus ab urbe Collam condita annus 1556., nempe ക്രിസ്തുമലാളം

ക്രിസ്തുമലാളം

Collam tolláiratta nalpattáram kálam; ac propterea urbis illius erectioni assignandus est annus 1555. Aerae vulgaris; non autem annus 1552., ut volunt Crosaeus, & Govea; minus vero annus 1556., ut e quibusdam Codd. Syr. Vaticanis censuit Cl. Praesul Iosephus Simonius Assemanius Diller. de Syr. Nest. pag. 442.

xxi. His itaque eruditionis ergo praelibatis, nunc nobis loquendum superest de litteris Malabaricis, earumque nomine, ac divisione. Sicuti vero Malabares in sex ordines omnes suas distribuunt litteras, sic nos pariter eorum morem sequuti eadem ordinis divisione ipsas trademus.

I. quidem Vocales dabimus initiantes.

II. Consonas simplices, seu radicales.

III. Consonas vocalium notis expressas.

IV. Consonas ex binis, ac ternis litteris contextas.

V. Consonas alias duplices, atque finales.

VI. demum varios litterarum nexus.

De Vocalibus.

MAlabarica Lingua aequa, ac Grandonica quinquaginta, & una litteris constat; ex his sexdecim sunt vocales, & consonae trigintaquinque. Vocales litterae sequenti modo depictae traduntur.

Figura. Nomen. Potestas.

æ	a	a brevis
ǣ	á	á longa
é	i	i brevis
é̄	í	í longa
ó	ü	ü brevis
ó̄	ú	ú longa
ó̄̄	iru	ru brevis
ó̄̄̄	iruú	rú longa
ó̄̄̄̄	ilu	lu brevis
		liuu

Figura. *Nomen.* *Potestas.*

ꝝ iluù luù longa

ꝝ e e

ꝑ ꝗ ai a, & i distincte

ꝝ o o

ꝝ u a, & u distincte

ꝝ am a, & m

ꝝ ah áh finalis aspirata

Ex supradictis vocalibus, quatuor, nempe

ꝝ ꝗ ꝝ ꝝ ru, & ruú, lu, & luú sunt

ex Grandonico Aphabeto desumptae, nec
iis utimur in vulgari Lingua; sed in anti-
quis Codicibus ꝝ ꝝ Grantham dictis
tantummodo est invenire.

In vocalibus ꝝ e, & ꝝ o conscri-
bendis non distinguitur brevis a longa; ali-
qui tamen, ut e longam distinguant, eam
hoc modo indecentur ꝝ, e nempe longa:

et ଅ କୁଳ୍ପ eppughel iuncturae corporis; hanc quoque notam σ addunt ω scribendo $\omega\sigma$, nempe ω longa. Melius alii vocalem ω longam hoc modo pingunt $\omega\sigma$, unde $\omega\sigma$ óda tegula. Hic scribendi modus licet ab omnibus constanter non observetur, ne quis tamen haereat in legendō, nonnulla quidem scire necesse est.

Quare litterae $\omega\sigma\omega$ ai, vel ei, & $\omega\sigma\omega$ au, quae debent exakte proferri, ita ut utraque vocalis distincte audiatur, potius dicendae sunt Diphthongi, quam vocales.

Littera $\omega\sigma\omega$ am, quae nobis consona esset, apud Malabares vocalis habetur, sicut & in Brammhanicis elementis ang vocalibus annumeratur. $\omega\sigma\omega$ ab finalis hoc addit $\omega\sigma\omega$ a brevi, quod cuin aliqua levi aspiratione, atque conatu proferatur; illi enim duo circuli, quorum alter alteri supereminet, in fine additi sunt signum, conatus, & aspirationis, qua littera pronuntiatur, clara tamen, & aperta voce; Si vero in medio dictionis inveniantur di-
cycli,

cycli, ut in hac voce ദുക്കം *Du-kkham* tristitia, denotant ipsi suspensionem vocis in anteriori littera pronuntianda, atque conatum, quo subsequens efferri debet.

Nec video, cur haec littera inter vocalium numerum a quibusdam non adscribatur, cum inter vocales distinete eam tradant tam Brammhanes Magistri in praeclara Universitate Tricciurense, quam ceteri Grammatici Malabares in ipsorum

Scholis കലർ Kaleri vulgo dictis, & iure quidem; diversam enim continet pronunciandi rationem, qua sit aliquando, & praecipue in sublimiori Samskrudonica Lingua, ut non solum distinctum reddat sonum, sed & sensum ipsum immutet; ex. gr.

ബ്രക്ഷ Brakcia arbor; ബ്രക്ഷാ Brakciā
duae arbores; ബ്രക്ഷാഃ Bracciāḥ plures arbores. Addas, quod cum ഏ a brevis sit unicuique consonae congenita, numquam scribitur; at ഏঃ ab finalis aspirata semper debet exprimi, sicuti ഏঃ a longa, ac ceterae inter se distinctae vocales.

De Consonis simplicibus, seu radicalibus.

SExdecim itaque vocalibus statutis, ut a Malabaribus accepimus, veniamus nunc ad consonantes simplices, seu radicales, quae sunt trigintaquinque, quaeque sequenti ordine traduntur.

Figura. *Nomen.* *Potestas.*

କ	ka	k
ଖ	kkha	kk
ଗ	ga	g
ଘ	ggha	gg
ଙ୍ଗ	nga	ngh
ଚ	cia	c
ଛ	cciha	cc
ଶ୍ରୀ	gia	g
ଷ୍ଟ୍ରୀ	ggiha	gg
		gna

<i>Figura.</i>	<i>Nomen.</i>	<i>Peteſus.</i>
ঁ	gna	gn
স	ta	t
ঁ	ttha	tt
ঁ	da	d
ঁ	ddha	dd
ন	na	n
ତ	ta	t
ତ	ttha	tt
ଦ	da	d
ଦ	ddha	dd
ନ	na	n
ପ	pa	p
ପ	ptha	pp
ବ	ba	b
		bba

Figura. . . . *Nomen.* . . . *Potestas.*

s	bbha	bb
---	------	----

ꝝ	ma	m
---	----	---

ꝑ	ja	j
---	----	---

ꝑ	ra	r
---	----	---

ꝑ	la	l
---	----	---

ꝑ	va	v
---	----	---

ꝑ	scia	s
---	------	---

ꝑ	fza	sz
---	-----	----

ꝑ	fa	s
---	----	---

ꝑ	ha	h
---	----	---

ꝑ	la	l
---	----	---

ꝑꝑꝑ	kcia	kc
-----	------	----

Ex his litteris alias effingunt, quibus
vocales copulantur consonanti; non enim
Latinorum more postponunt consonanti
vocalem, ut syllabas efforment: sed Aetio-
pum,

pum, ac reliquorum Indorum more vocales cum consonis copulant, atque ad dictio-nem instituendam ex vocali, & consonanti tertiam efformant figuram. Supradictis au-tem vocalium figuris initio dictionis tantum modo utuntur, numquam vero in medio, vel in fine orationis; iis enim alii subrogan-tur figurarum ductus, quibuscum consonae devinctae vocalium naturam superinduunt.

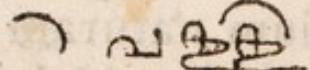
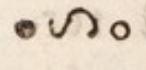
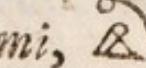
Verum consonae Malabaricae tam-simplices, quam duplicatae hanc proprie-tatem habent, ut per se ipsas syllabam, ac nomen constituere valeant, ceu ex. gr.

നല്ലട നല്ലാ bonum; ക്ഷമ ക്ഷിമാ ter-ra, eo quod a vocalis brevis unicuique con-so-nae sit ingenita, & ab ea inseparabilis.

Hinc Malabares ad vocalem seu a bre-vem explicandam nihil addunt consonanti, licet pronuntietur, & quidem diversimode iuxta variam nominum, ac verborum de-finientiam. In ceteris vero vocalibus de-lineandis utuntur quibusdam notis, atque figuris, ut sequitur.

Exprimunt ഓ a longam addendo con-so-nae hanc figuram ɔ, quae ഓൾ.

dirggham vocatur. Sic ex ഉ fit ഉസ പാ

Haec nota Valli dicta su-
pra consonam scripta supplet vices vo-
calis *i* brevis; unde ex *la* *li*,
 lingam genus, vel sexus; ex *ba*
fit *bi*, *bimmam* imago, sta-
tua, vel idolum. Si autem haec eadem
figura hoc modo inflectatur, atque
circulum exprimat in anteriori parte, su-
pra consonas picta sonat, ut *i* /vo-
calis longa. Hoc modo ex *pi* fit
 piddha tristitia; ex *la* fit
 li, *lilá* iocus; ex *ma* fit
 mi, *min* piscis. In exprimenda ve-

ro & vocali brevi, & & longa variant
satis Malabares; omnes tamen figurae,
quibus hae vocates delineantur, ad sequen-
tes reduci possunt.

Consonis και *ka*, & η *ra* adduntur haec
duae notae 3, & 3. Ita ex και fit μη-
κη, & κυ *kun*, μιοκο *kumbham* signum
aquarii, & κυν *kun* gibbus; ex η fit
ην *ru*, & ην *ruñ*, ην ρουρ *Rudren*, idem
ac *Vistnu*; ην ρουρ *ruddhiram* sanguis;
ην ρουρ *rūvam* imago. Verum in hac ul-
tima littera η longa melius sane expri-
metur, si a laeva ad dexteram inflecta-
tur hoc modo ην *rūvi* corporeus;
et ην *rūvi* incorporeus; ηνην *rūpiam*
argentum &c.

3. Sic ex \textcircled{v} ga fit $\textcircled{v}\textcircled{v}$ gu; giu;
ex \textcircled{v} cciah $\textcircled{v}\textcircled{v}$ $\textcircled{v}\textcircled{v}$ ccihu, ccihuū; ex
 $\textcircled{v}\textcircled{v}$ gia $\textcircled{v}\textcircled{v}$ $\textcircled{v}\textcircled{v}$ giu, giuū; ex \textcircled{v} ta
 $\textcircled{v}\textcircled{v}$ tu, tuū; ex \textcircled{v} bbha $\textcircled{v}\textcircled{v}$ $\textcircled{v}\textcircled{v}$ bbhi, bbhiū;
ex \textcircled{v} scia $\textcircled{v}\textcircled{v}$ $\textcircled{v}\textcircled{v}$ sciū, sciūū; ex
 \textcircled{v} ha $\textcircled{v}\textcircled{v}$ $\textcircled{v}\textcircled{v}$ hu, huū.

Litterae $\textcircled{v}\textcircled{v}$ na, & $\textcircled{v}\textcircled{v}$ na, ac ex ipsis
compositae $\textcircled{v}\textcircled{v}\textcircled{v}$, & $\textcircled{v}\textcircled{v}\textcircled{v}$ nna, induunt figu-
ras u brevis, & u longae, hoc modo $\textcircled{v}\textcircled{v}$ $\textcircled{v}\textcircled{v}$
nu, nuū; $\textcircled{v}\textcircled{v}$ $\textcircled{v}\textcircled{v}$ nu, nuū; $\textcircled{v}\textcircled{v}\textcircled{v}$ $\textcircled{v}\textcircled{v}\textcircled{v}$ nnu,
nnuū; $\textcircled{v}\textcircled{v}$ $\textcircled{v}\textcircled{v}$ nnu, nnui.

Reliquis demum consonis haec duae no-
tae \textcircled{v} \textcircled{v} subnectuntur sequenti modo; ex
 \textcircled{v} la fit $\textcircled{v}\textcircled{v}$ $\textcircled{v}\textcircled{v}$ lu, luū; ex \textcircled{v} cia fit
 $\textcircled{v}\textcircled{v}$ $\textcircled{v}\textcircled{v}$ ciu, ciuū; ex \textcircled{v} pa fit $\textcircled{v}\textcircled{v}$ $\textcircled{v}\textcircled{v}$

33

pu, *puñ*, & sic de ceteris , ut inferius in
Syllabario .

Pro vocalibus $\ddot{\imath}$ *iru*, & $\ddot{\imath}\ddot{\imath}$ *iruñ* duae
sequentes figurae subrogantur \smile , & $\smile\smile$
quae subter consonas a dextera ad laevam
curve deductae , ipsisque subnexae debent
exprimere *iru* brevem, & *iruñ* longam hoc
pacto; ex \mathbb{m} *sa* fit $\mathbb{m}\mathbb{m}$ *siru*, *siruñ*; ex
 \mathbb{m} *ma* fit $\mathbb{m}\mathbb{m}$ *miru*, *miruñ*; ex \mathbb{k} *ka*
fit $\mathbb{k}\mathbb{k}$ *kiru*, *kiruñ*. Attamen haec littera
 \mathbb{k} *ka* aliquando exprimit *ru* brevem hoc
modo: $\mathbb{k}\mathbb{k}$ *kru*, unde $\mathbb{k}\mathbb{k}$ *kruvà* miseri-
cordia, $\mathbb{k}\mathbb{k}\mathbb{m}$ *krumi* vermis.

Vocales \mathbb{e} *ilu*, & $\mathbb{e}\mathbb{e}$ *iluñ* integras
addunt consonantibus \mathbb{u} \mathbb{e} $\mathbb{u}\mathbb{e}$ *ci-*
lu, *ciluñ*; $\mathbb{u}\mathbb{u}$ $\mathbb{u}\mathbb{u}$ *tilu*, *tiluñ*.

Vocalem \mathbb{e} *e* pingunt hac figura $\mathbb{u}\mathbb{u}\mathbb{u}\mathbb{u}$ *pnulli* dicta , quae consonae sem-
per

per anteponitur sequenti modo ; ex $\text{പ}\text{ാ}$ fit പെ pe Diabolus ; ex $\text{എ}\text{മ}\text{ാ}$ fit എ മെ ഏലു meggham nubes &c.

Loco Diphthongi എം അി, vel ei anteponunt consonae binas hasce figuræ ഒരേ; unde ex $\text{എ}\text{മ}\text{ാ}$ fit എം mei corpus ; ex കീ കൈ fit എകീ kai manus .

Vocalem ഓ significant locando inter has duas figuræ ഒ, & ഓ consonam hoc pacto ; ex $\text{എ}\text{ം}$ fit എം mo ഏം മോ mokciam gloria caelestis ; ex വോ scia fit എം scio ഏം സീ. sciobbbha splendor , എം ട്രിക്കൾ sciobbbiden vir praeclarus .

Diphthongum ഓ അം pingunt duabus hisce notis ഒ, & ഓ , atque in earum medio consonam locant ; sic ex $\text{പ}\text{ാ}$ fit

ଏପାତ୍ *pāñ*, ଏପାତ୍ରିଷ୍ଟମ୍ *pauruṣam*,
ostentatio; aliquando vero hanc solam fi-
guram ଓ addunt consonanti, & ita ex ସୁ
ଫ୍ରାତ୍ ହେଉଥାଏ, ହେଉଥାଏ, *sāṅkham* felici-
tas; ex ଶବ୍ଦମ୍ *bbha* fit ଶବ୍ଦମ୍ *bbhāñ*, ଶବ୍ଦମ୍ *bbhām* *bbhām* res terrestris.

Vocalem କାମ ଅନ୍ତରୀଳମ୍ *am* integrum addunt
consonantibus, unde କାମ *kam* ଅନ୍ତରୀଳମ୍ *am*.

Supplent demum vices ultimae vocalis
କାମ ଓ ଆହ୍ୱାନ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଶବ୍ଦମ୍ *ābh* finalis exspirativae addendo con-
sonae duos illos circellos, quos ବିସର୍ଗ୍ଗମ ଅନ୍ତରୀଳମ୍ *visārggam* vocant, qui & vocalem deno-
tant, atque, ut superius dictum est, ex-
primunt aspirationem, & levem vim, qua
littera profertur.

C A P. III.

De Consonantibus compositis.

VOcalibus, atque Consonis simplicibus
seiunctim expositis, sub oculis mo-
do subiiciam consonantes compositas, seu

C 2 cum

cum vocalibus coniunctas , quae sequenti
ordine , ac figura traduntur . Quare sit
modo sequens Syllabarium .

க	கா	கி	கீ
Ka	kaà	ki	kiì
க்கு	க்கு	க்கு	க்கு
ku	kuù	kiru	kiruù
க்கூ	க்கூ	க்கூ	க்கூ
kilu	kiluù	ke	kai
கூகா	கூகா	கம	கஃ
ko	kaù	kam	káh.
வ	வா	வி	வீ
Kkha	kkhaà	kkhi	kkhiì
வூ	வூ	வூ	வூ
kkhu	kkhuù	kkhiru	kkhiruù
வூங்	வூங்	வை	வை
kkhilu	kkhiluù	kkhe	kkhai
வைங்	வைங்	வங்	வங்
kkho	kkhaù	kkham	kkháh.
ங	ஙா	ஙி	ஙீ
Ga	gaa	ghi	ghiì

ନେଂର	ନେଂପ	ନେମ	ନେଃ
ngo	ngau	ngam	ngáh.
ନେ	ନେତ	ନେ	ନେ
Cia	ciaà	ci	cii
ନୁ	ନୁ	ନୁ	ନୁ
ciu	ciuù	ciru	ciruù
ନେଲ	ନେଲ୍ପ	ନେଲ	ନେଲ୍ଲ
cilu	ciluù	cie	ciaì
ନେଟ	ନେଟିପ	ନେଟ	ନେଟି
cio	ciaù	ciam	ciáh.
ନେଠ	ନେଠ	ନେଠ	ନେଠ
Cciha	ccihaa	ccahi	ccihii
ନେଠ	ନେଠ	ନେଠ	ନେଠ
ccihu	ccihuù	ccihiru	ccihiruù
ନେଠେ	ନେଠ୍ଟ୍ଯ	ନେଠ	ନେଠ୍ଟ୍ଯ
ccihilu	ccihiluù	ccihe	ccihai
ନେଠାର	ନେଠାର	ନେଠ	ନେଠି
ccihoh	ccihau	cciham	ccihah.
ନେ	ନେତ	ନେ	ନେ
gia	giaà	gi	giì

ଗୁ	ଗୁ	ଗୁ	ଗୁ
giu	giuù	giru	giruù
ଗୁଳ	ଗୁଳ	ଗୁଳ	ଗୁଳ
gilu	giluù	ge	giaì
ଗୁଳା	ଗୁଳା	ଗୁଳ	ଗୁଳ
gio	giao	giam	giāh.
ଗୁଲ	ଗୁଲ	ଗୁଲ	ଗୁଲ
Ggiha	ggihaa	ggihi	ggihiì
ଗୁହ	ଗୁହ	ଗୁହ	ଗୁହ
ggihu	ggihuù	ggihiru	ggihiruù
ଗୁହା	ଗୁହା	ଗୁହା	ଗୁହା
ggihilu	ggihiluù	ggihe	ggihai
ଗୁହାର	ଗୁହାର	ଗୁହା	ଗୁହା
ggiho	ggihaù	ggiham	ggiháh.
ଗୁଣ	ଗୁଣ	ଗୁଣ	ଗୁଣ
Gna	gnaa	gni	gnii
ଗୁଣ	ଗୁଣ	ଗୁଣ	ଗୁଣ
gnu	gnuù	gniru	gniruù
ଗୁଣା	ଗୁଣା	ଗୁଣା	ଗୁଣା
gnilu	gniluù	gne	gnai

କେଣ୍ଟର	କେନ୍ତେପ	ଶେଷ	ଶେଷ
gno	gnaù	gnam	gnáh
s	s	s	s
Ta	taà	ti	tii
ତ	ତ	ତ	ତ
tu	tuù	tiru	tiruù
ତଳା	ତଳା	ତଳ	ତଳ
tilu	tiluù	te	tai
ତଳା	ତଳା	ତଳ	ତଳ
to	taù	tam	táh
o	o	o	o
ttha	tthaà	tthi	tthii
ତୁ	ତୁ	ତୁ	ତୁ
tthu	tthuù	tthiru	tthiruù
ତଳା	ତଳା	ତଳ	ତଳ
tthilu	tthiluù	tthe	tthai
ତଳା	ତଳା	ତଳ	ତଳ
ttho	tthaù	ttham	ttháh
ଦା	daà	di	diì

ଦୁ	ଦୁ	ଦିରୁ	ଦିରୁ
du	duù	diru	diruù
ଲେଖ	ଲେଖ	ଲେ	ଲେଖ
dilu	diluù	de	dai
ଲେଖ	ଲେଖ	ଲେ	ଲେ
do	daù	dam	dáh.
କ୍ଷେତ୍ର	କ୍ଷେତ୍ର	କ୍ଷେ	କ୍ଷେ
Ddha	ddhaà	ddhi	ddhiì
ଦୁଃ	ଦୁଃ	ଦୁଃ	ଦୁଃ
ddhu	ddhuù	ddhiru	ddhiruù
କ୍ଷେତ୍ର	କ୍ଷେତ୍ର	କ୍ଷେ	କ୍ଷେତ୍ର
ddhilu	ddhiluù	ddhe	ddhai
କ୍ଷେତ୍ର	କ୍ଷେତ୍ର	କ୍ଷେ	କ୍ଷେ
ddho	ddhaù	ddham	ddháh.
ନା	ନା	ନି	ନି
Na	naà	ni	nii
ନୁ	ନୁ	ନିରୁ	ନିରୁ
nu	nuù	niru	niruù
ନିଳୀ	ନିଳୀ	ନେ	ନେଇ
nilu	niluù	ne	nai

ஏங்க	ஏங்க	ஏங்க	ஏங்க
no	naù	nam	náh.
கு	குர	கு	கு
Ta	taà	ti	tiì
து	து	து	து
tu	tuù	tiru	tiruù
குலை	குலை	குலை	குலை
tilu	tiluu	te	tai
குரை	குரை	குரை	குரை
to	taù	tam	táh.
மு	மு	மு	மு
Ttha	tthaà	tthi	tthii
து	து	து	து
tthu	tthuù	tthiru	tthiruù
முலை	முலை	முலை	முலை
tthilu	tthiluù	tthe	tthai
முலை	முலை	முலை	முலை
ttho	tthau	ttham	ttháh :
ஒ	ஒ	ஒ	ஒ
da	daà	di	dii

ස	ඩ	ඉ	ඩ
du	duù	diru	diruuù
ඩලු	ඩලු	ඩ	ඩලු
dilu	diluù	de	dai
ඩලු	ඩලු	ඩං	ඩං
do	daù	dam	dáh.
ය	ය	ය	ය
ddha	ddhaà	ddhi	ddhiù
ය	ය	ය	ය
ddhu	ddhuù	ddhiru	ddhiruù
යලු	යලු	ය	යලු
ddhilu	ddhiluù	ddhe	ddhai
යලු	යලු	ය	ය
ddho	ddhaù	ddham	ddháh.
න	න	න	න
na	naà	ni	nii
නු	නු	නු	නු
nu	nuù	niru	niruù
නලු	නලු	න	නලු
nilu	niluù	ne	nai

നോ	നാം	നാം	നാഹ്
പാ	പാം	പി	പിം
പു	പും	പിരു	പിരും
പില	പിലും	പേ	പൈ
പോ	പാം	പാം	പാഹ്
പ്പാ	പ്പാം	പ്പി	പ്പിം
പ്പു	പ്പും	പ്പിരു	പ്പിരും
പ്പില	പ്പിലും	പ്പേ	പ്പൈ
പ്പോ	പ്പാം	പ്പാം	പ്പാഹ്
ബാ	ബാം	ബി	ബിം

ବୁ	ବୁୟ	ବିରୁ	ବିରୁୟ
ବିଲୁ	ବିଲୁୟ	ବେ	ବାଇ
ବେଳ	ବେଳ୍ୟ	ବାମ	ବାହ
ବୋ	ବୋୟ	ବାମ	ବାହ.
ବି	ବିୟ	ବି	ବି
ବିହା	ବିହାୟ	ବିହି	ବିହିୟ
ବିହୁ	ବିହୁୟ	ବିହିରୁ	ବିହିରୁୟ
ବିଲୁ	ବିଲୁୟ	ବିଲୁ	ବିଲୁ
ବିହିଲୁ	ବିହିଲୁୟ	ବିହେ	ବିହାଇ
ବିହାର	ବିହାର୍ୟ	ବିହାମ	ବିହାହ
ବିହୋ	ବିହାୟ	ବିହାମ	ବିହାହ.
ମା	ମାୟ	ମି	ମିୟ
ମୁ	ମୁୟ	ମିରୁ	ମିରୁୟ
ମିଲୁ	ମିଲୁୟ	ମେ	ମାଇ
ମିଲୁଲୁ	ମିଲୁଲୁୟ	ମେଲୁ	ମାଇଲୁ

ମୋ	ମୌ	ମାମ	ମାହ
ଯ	ଯା	ଯି	ଯି
ଯା	ଯାା	ଯି	ଯି
ଯୁ	ଯୁ	ଯୁ	ଯୁ
ଯିଲୁ	ଯିଲୁ	ଯିରୁ	ଯିରୁ
ଯାଲୁ	ଯାଲୁ	ଯାଲୁ	ଯାଲୁ
ଯେ	ଯେ	ଯେ	ଯେ
ଯାମ	ଯାମ	ଯାମ	ଯାମ
ଯା	ଯା	ଯା	ଯା
Ra	ରାା	ରି	ରି
ରୁ	ରୁ	ରିରୁ	ରିରୁ
ରିଲୁ	ରିଲୁ	ରେ	ରୈ
ରାମ	ରାମ	ରାମ	ରାମ
ରୋ	ରୋ	ରାମ	ରାହ
ଲା	ଲାା	ଲି	ଲି
La	ଲାା	ଲି	ଲି

ଲୁ	ଲୁୟ	ଲିରୁ	ଲିରୁୟ
lilu	liluù	le	lai
ଲେମ	ଲେମ୍	ଲମ	ଲାମ
lo	laù	lam	láh.
ବା	ବାଁ	ବି	vii
ବୁ	ବୁୟ	ବିରୁ	ବିରୁୟ
ବିଲୁ	ବିଲୁୟ	ବେ	ବୈପ
vilu	viluù	ve	vai
ବେମ	ବେମ୍	ବମ	ବାହ
vo	vaù	vam	váh.
ଶୀଆ	ଶୀଆଁ	sci	sciì
ଶୀୟ	ଶୀୟ	sciru	sciruୟ
ଶିଳୁ	ଶିଳୁୟ	sce	sciai

କୋର	କୋରି	କୋର	କୋର
scio	sciaù	sciām	sciāh
ଖାଇ	ଖାଇ	ଖାଇ	ଖାଇ
Sza	szaà	szì	szii
ଖାଇ	ଖାଇ	ଖାଇ	ଖାଇ
szu	szuù	sziru	sziruù
ଖାଇ	ଖାଇ	ରାଖି	ରାଖି
szilu	sziluù	sze	szai
ରାଖିର	ରାଖିର	ରାଖି	ରାଖି
szo	szaù	szam	száh.
ରାଖ	ରାଖ	ରାଖ	ରାଖ
Sa	faa	fi	fiì
ରାଖ	ରାଖ	ରାଖ	ରାଖ
su	suù	firu	firuù
ରାଖ	ରାଖ	ରାଖ	ରାଖ
filu	filuù	fe	fai
ରାଖ	ରାଖ	ରାଖ	ରାଖ
fo	faù	fam	fah.
ରାଖ	ରାଖ	ରାଖ	ରାଖ
ha	haà	hi	hiì

ହୁ	ହୁ	ହିରୁ	ହିରୁଂ
hu	huù	hiru	hiruù
ହିଲୁ	ହିଲୁ	ହେ	ହୈ
hilu	hiluù	he	hai
ହୋ	ହୋ	ହମ	ହାଃ
ho	haù	ham	háh.
ଲା	ଲା	ଲି	ଲି
la	laà	li	liì
ଲୁ	ଲୁ	ଲିରୁ	ଲିରୁଂ
lu	luù	liru	liruù
ଲିଲୁ	ଲିଲୁ	ଲେ	ଲୈ
lilu	liluù	le	lai
ଲୋ	ଲୋ	ଲାମ	ଲାଃ
lo	laù	lam	láh.
କୀତିଆ	କୀତିଆ	କୀତି	କୀତି
kcia	kciaà	kci	kciì
କୀତିୟି	କୀତିୟି	କୁତି	କୁତି
kciu	kciuù	kciru	kciruù
କୀତିଏ	କୀତିଏ	କୀତି	କୀତି
kcilu	kciluù	kcie	kciae

കീഴിട്ട് കീഴില്ല കീഴിലും കീഴിലിൽ
kcio id kciaù kciam kciáh.

C A P. I V.

*De litteris binis, ac ternis consonis
compositis.*

Postquam ea, quam cernis, methodo consonas vocalium notis distinctas, atque connexas tradidere Malabares; litteras omnes binis, ac ternis consonis compositas, quas ipsi പുനാക്ഷിയാണ്. Purnákciaram vocant, quintuplici diverso modo nobis iterum exhibent, quas claritatis gratia quintuplici Classe nos quoque dividemus.

CLASSIS I.

Haec prima Classis continet consonantes, quibus copulatur ja, seu iota consonans Graecorum, quod hac figura ജ expressum sub calce litterae dextroversum ascendendo subnectitur hoc pacto:

ജ	ജ്ഞ	ഘ	ഘ്ഞ
Kija	kkija	ghija	gghia

நி சி தி கி

nghija cija cihija gija

ஞி ஞி தி தி

ggihiba gnija tija tthija

ஷி ஷி தி தி

dija ddhija nija tija

தி தி ஷி ஷி

tthija dija ddhija nija

பி பி பி பி

pija pphija bija bjhija

மி மி ரி ரி

mija ija rija lija

வி வி ஸி ஸி

vija scija szija sija

கி கி க்கி க்கி

hija lija kcija .

Hisce litteris addi possunt figurae, quibus vocales exornantur hoc modo:

கி கீ கி கீ கி கீ கி கீ

குங் kiāh . Non omnes tamen , & eodem modo eas admittunt , ac respuunt ut plurimum figuram , qua u vocalis exprimitur , praeter sequentes கு cīja , து tīja , வுdīja வு nīja வு bbbīja ; faciunt enim கு ciu . சூதுநுடு aciuden nomen Idoli , & proprium ; து tiu து mrutiū mors ; வு diu வுவுநுடு pradjumnēn . Cupido Malabaricus ; வு niu வு maniu animi moeror ; வு bbbiu சூதுநு சு abbbiudajam claritas .

CLASSIS II.

In hac Classi enumerantur consonae illae , quibus additur r Latinorum , quod pingitur hac nota ல , quae a dextera ad laevam tantisper ascendendo litterae subnequitur hac forma :

கு

Kéra

உ

kkhéra

ஒ

ghéra

ஏ

gghéra

ଓ	ଓ	ଓ	ଓ
nghiéra	ciéra	ccihéra	giéra
ଓ	ଓ	ଓ	ଓ
ggihéra	gnéra	téra	tthéra
ଓ	ଓ	ଓ	ଓ
déra	ddhéra	néra	téra
ଓ	ଓ	ଓ	ଓ
tthéra	déra	ddhéra	néra
ଓ	ଓ	ଓ	ଓ
péra	pphéra	béra	bbhéra
ଓ	ଓ	ଓ	ଓ
méra	jéra	réra	léra
ଓ	ଓ	ଓ	ଓ
vréra	fceréra	szréra	fréra
ଓ	ଓ	ଓ	ଓ
héra	léra	kceréra	

Hae omnes vocalium figuris neati possunt; nota tamen, quod legendo non pronunciatur éra, sed ra tantummodo; unde legitur ক্রি kri প্রা pra &c. ক্রে।

पुस्तकं *granthávájena* lectio librorum ,

கு & o kramam ordo in rebus, & similia.

Ex iis vero, quae figuris vocalium *i*,
& *u* depictae frequentius aspiciuntur; &
his contextae una quasi littera assurgunt,
sunt sequentes:

କ୍ରି	କ୍ରି	କ୍ରୁ	କ୍ରି
Kri	krii	kru	tri
ତ୍ରି	ତ୍ରୁ	ଗ୍ରି	ଗ୍ରି
trii	tru	gri	grii
ଦ୍ରି	ଦ୍ରି	ପ୍ରି	ପ୍ରି
dri	drii	pri	prii
ଫ୍ରୀ	ଫ୍ରୀ	ଫ୍ରି	ଫ୍ରି
pru	sri	srii	sru
ଫ୍ରି	ଫ୍ରି	ଫ୍ରି	ଫ୍ରି
sciri	scirii	sciru	.

Ex superioribus litteris tres copulan-
tur vocali ȳ longae hac nota (ſ) kruū;

কুমাৰ krüren vir crudelis ; গুbbhruù,

எ நு ப்பூருவா அகிலா; எ சிருந், எ எ^{கி}
ஏ சிஸ்ருஷா ஒப்பேகும்.

Litterae கி trā, & கி idrā admittunt aliquando figuram, qua ja Latinorum, ut superius diximus, exprimitur; unde கி trija ஓ கி ஒ dhātrijam res terrestris; கி drija ஞ கி ஒ daradrijam paupertas.

CLASSIS III.

Tertia Classis complectitur consonas illas, quibus subnectitur haec littera எ, quae est la Tamulicum, & correspondet l consonanti Latinorum; unde fit:

கி	கி	கி	கி
கெலா	க்கெலா	கேலா	க்கேலா
ஙி	ஙி	ஙி	ஙி
ந்தெலா	சீலா	ச்சீலா	கீலா
ஞி	ஞி	ஞி	ஞி
ஞ்சீலா	ஞீலா	ஞ்சீலா	தீலா
ஞ்சி	ஞி	ஞி	ஞி
ஞ்சீலா	ஞீலா	ஞ்சீலா	த்தீலா

đéla	đdhéla	néla	théla
tthéla	déla	ddhéla	néla
péla	pphéla	béla	bbhéla
méla	jéla	réla	léla
véla	sciéla	széla	séla
héla	lélá	kciéla	

Hae quoque litterae vocalibus ununtur; in vocibus autem exprimendis non legitur *éla*, sed tantum *la*; unde pronuntiatur *pl̄a*, *pl̄i*, *pl̄u*, non vero *péla*, *péli*, *pélu* &c.

Vix aliquando cum vocali *u* connexa inveniuntur; aliquae potius admittunt (sed raro) notam vocalis i hoc pacto *kli*.

କ୍ଷିତିକୁ klip̄i ornatus, କ୍ଷିତି କ୍ଲିନ୍ କ୍ଷିଠିଳ୍
 kliimba sexu carens, କ୍ଷିତିହୀ plib̄a hydrops,
 କ୍ଷିତିରେ sliv̄a Crux, କ୍ଷିତିହୀ scilicet Aposto-
 lus, କ୍ଷିତିରେ Gblila Galilaea &c.

CLASSIS IV.

Haec nobis exhibet consonas, quibus a
 tergo negatur sequens figura 1, cui ex-
 primenda est littera ନ୍ତ୍ରୀ ନ୍ତ୍ରୀ, & eodem mo-
 do profertur, quo a nobis pronuntiatur
 haec vox ନ୍ତ୍ରୀ. Sic

କୁ	କୁ	କୁ	କୁ
kúva	kkhúva	gúva	gghúva
ଶ୍ଵୀ	ଶ୍ଵୀ	ଶ୍ଵୀ	ଶ୍ଵୀ
inghúva	ciúva	ccihúva	giúva
ଶ୍ଵୀ	ଶ୍ଵୀ	ଶ୍ଵୀ	ଶ୍ଵୀ
ggihiúva	gniùva	túva	tthúva
ଦୁ	ଦୁ	ଦୁ	ଦୁ
dúva	ddhúva	núva	túva

த	ஈ	ஏ	ஓ
tthúva	dúva	ddhúva	núva
பு	பூ	வூ	லூ
púva	pphúva	búva	bbhúva
மு	ஜு	ரு	லு
múva	júva	rúva	lúva
வு	ஸு	ஷு	ஸு
vúva	sciúva	szúva	súva
ஹு	லு	க்சு	
húva	lúva	kciúva.	
Ex his aliquae litterae afficiuntur nota in vocalem exprimente, ut sequitur: கு			
கு, ஸு sui, ஸுி suii, னு nuvi, னு			
nuvii, ஓி dui, ஓி duii, ஸுி sciuvii,			
ஸுி sciuvii; unde ஸுி கு. suijam res pro-			
pria; அனுடம் anuidam perquisitio; ஓி			
பு. duivam elephas; ஓி தெ duitta inimi-			
cus; பாஸும் pasuimā Occidens &c.			

CLASSIS V.

Supereft modo quinta , & ultima consonantium compositarum Classis , in qua describuntur litterae , quibus supraponitur sequens nota , quae aequivalet litterae r Latinorum mutae , & effertur , tamquam si consonam praecederet .

க	க்க	ங்	ஞ்
Erchà	erkkhà	erggà	ergghà
ஏ	ஏ	ஏ	ஏ
ernggà	erccia	ercciha	erggia
ஏ	ஏ	ஏ	ஏ
erggiha	ergnà	erttà	ertthà
ஏ	ஏ	ஏ	ஏ
erddà	erddhà	ernnà	erttà
ஏ	ஏ	ஏ	ஏ
ertthà	erddà	erddhà	ernnà
ஏ	ஏ	ஏ	ஏ
erppà	erpphà	erbbà	erbbhà
ஏ	ஏ	ஏ	ஏ
erma	rià	erttà	erlla

ରୁା	ଏର୍ଫ୍ଚିଆ	ଏର୍ଫା	ଏର୍ଫସା
ଏର୍ହା	ଏର୍ଲା	ଏର୍କିଆ	

Cum supradictae litterae aliis in oratione uniuntur, non pronuntiatur e antecedens r mutum, sed ipsum r tantum profertur, hoc modo: അരും márggam lex; തക്കം tarkam disputatio. Ferme omnes vero tum supra, tum sub se vocalium notis afficiuntur; hinc fit:

කේ	කේ	ක්ප	ක්ප
Ercki	erckii	ercku	erkuu
නී	නී	නී	නී
ergghi	ergghii	erggu	erggru
ඡේ	ඡේ	ඡේ	ඡේ
ergghi	ergghii	ergghu	ergghija
ඡේ	ඡේ	ඡේ	ඡේ
erngghi	erngghii	ernggu	erngguu

எர்சி
ercci

எர்சியீ
erccii

எர்சியூ
ercciu

எர்சியூஉ
ercciuu

எர்சியா
erccija.

எர்க்கி
erggi

எர்க்கியீ
erggii

எர்க்கியூ
erggiu

எர்க்கியா
erggija

எர்க்கை

எர்க்கையீ

எர்க்கையூ

எர்க்கையு

எர்க்கநி

எர்க்கநியீ

எர்க்கநியூ

எர்க்கநியா

எர்த்தி

எர்த்தியீ

எர்த்தியூ

எர்த்தியா

எர்னி

எர்னியீ

எர்னியூ

எர்னியா

எர்த்தி

எர்த்தியீ

எர்த்தியூ

எர்த்தியா

எர்த்திரி

எர்த்திரியீ

எர்த்திரியூ

எர்த்திரியா

எர்த்தி

எர்த்தியீ

எர்த்தியூ

எர்த்தியா

எர்த்திரி

எர்த்திரியீ

எர்த்திரியூ

எர்த்திரியா

எர்த்தி

எர்த்தியீ

எர்த்தியூ

எர்த்தியா

எர்த்திரி

எர்த்திரியீ

எர்த்திரியூ

எர்த்திரியா

எர்த்திரியா

எர்த்திரியீ

ବ୍ରି	ବ୍ରି	ବ୍ରି	ବ୍ରି
erddi	erddii	erddu	erdduù

ବ୍ରି

erddija .

ବ୍ରି	ବ୍ରି	ବ୍ରି	ବ୍ରି
erddhi	erddhiì	erddhu	erddhija

ବ୍ରି

ernni

ବ୍ରି	ବ୍ରି	ବ୍ରି	ବ୍ରି
ernni	ernniì	ernnu	ernnuù

ବ୍ରି

ernnija :

ବ୍ରି	ବ୍ରି	ବ୍ରି	ବ୍ରି
erppi	erppiì	erppu	erppuù

ବ୍ରି

erbhi

ବ୍ରି	ବ୍ରି	ବ୍ରି	ବ୍ରି
erbhi	erbhiì	erbbu	erbbuù

ବ୍ରି

erbbhi

ବ୍ରି	ବ୍ରି	ବ୍ରି	ବ୍ରି
erbbhi	erbbhiì	erbbhija	erbbhiù

ବ୍ରି

ermmi

ବ୍ରି	ବ୍ରି	ବ୍ରି	ବ୍ରି
ermmi	ermmiì	ermmu	ermmuù

ବ୍ରି

ertti

ବ୍ରି	ବ୍ରି	ବ୍ରି	ବ୍ରି
ertti	erttiì	erttu	erttuù

ე	ე	ე	ე
erlli	erllii	erllu	erlluù
რ	რ	რ	რ
rui	ruii	ervù	ervuù
ე	ე	ე	ე
erisci	erisciì	erisciù	eriscià
ე	ე	ე	ე
erssi	etssiì	erslu	ersluù
ე	ე	ე	ე
erlli	erllii	erllu	erlluù
ე	ე	ე	ე
erkci	erkciì	erkciù	erkcià

Quamvis haec linea supra litteras scripta ex simplicibus eas duplices reddat ; fit tamen aliquando , ut supra simplices posita inveniatur , unde

ე	ე	ე	ე
erggihà	ernà	erni	erniì
ე	է	է	օ
erbá	erbbhà	erscià	ersci

ଏସି	ଏର୍ସା	ଏର୍ସି	ଏର୍ସିଇ
ଏସି	ଏର୍ସି	ଏସି	ଏସି
ଏର୍ସୁ	ଏର୍ସୁଇ	ଏର୍ସା	ଏର୍ସି
ଏସି	ଏସି	ଏସି	ଏସି
ଏସି	ଏସି	ଏସି	ଏରା

Praeterea per omnes litteras tum compositas, tum nexibus inter se devinctas vagari potest; unde fit:

ଏର୍କହିଜା	ଏର୍ଗହିଜା	ଏର୍ଗିଜା	ଏର୍ଗିଜା
ଏର୍ନିଜା	ଏର୍ତିଜା	ଏର୍ତୀଇ	ଏର୍ତୁଵା
ଏର୍ଦିଜା	ଏର୍ଦିଇ	ଏର୍ଦୁଵା	ଏର୍ଦୁଇ
ଏର୍ଦଦୁଇ	ଏର୍ଦହିଜା	ଏର୍ନିଜା	ଏର୍ମିଜା
ଏର୍ଲିଜା	ଏର୍ପିଜା	ଏର୍ସିଜା	ଏର୍ସିଜା
ଏର୍ଦହିଜା	ଏର୍ସିଇ	ଏର୍ସିଇ	ଏର୍ସିଇ

CAP. IV.

De aliis Consonis duplicitibus.

Sequitur modo quintus litterarum ordo,
ubi Malabares tradunt alias consonas
duplices una cum litteris finalibus , hoc
pacto :

ക	ക	ക	ക
Ikka	ingà	ingà	iccià
ഞ	ഞ	ഞ	ഞ
ingia	ignà	ittà	inda
ഞ	ഞ	ക	ഞ
inna	ittà	inda	inna
ഒ	ഒ	ഒ	ഒ
ippa	Inba	immà	ija
എ	എ	എ	എ
ir	illa	il	ivva
ഈ	ഈ	എ	൱
iz	illà	il	ittà
എ	എ	എ	എ
inda	inda	en.	

Ex his litteris quinque sunt finales , de
E qui-

quibus inferius ; reliquae autem vocalium notis exornantur , sicuti radicales consonae, a quibus derivantur. Hic vero eas tantum ductuum figur as tradam , quibus tamquam una syllaba descriptae assurgunt . Sit itaque

କ୍ଷି	କ୍ଷି	କ୍ଷ	କ୍ଷି
------	------	-----	------

Ikki	ikkiì	ikku	ikkuù
------	-------	------	-------

ର୍କ୍ଷି	କ୍ଷି	କ୍ଷ	କ୍ଷି
--------	------	-----	------

inghi	inghiì	ingu	inguù
-------	--------	------	-------

ଅ

ingra.

ଙ୍ଗି	ଙ୍ଗି	ଙ୍ଗ	ଙ୍ଗି
------	------	-----	------

inghi	inghiì	ingu	inghuù
-------	--------	------	--------

ଶ୍ଚି	ଶ୍ଚି	ଶ୍ଚ	ଶ୍ଚି
------	------	-----	------

icci	ccii	icciu	icciuù
------	------	-------	--------

ଶ୍ଚି

iccia.

ଶ୍ରୀ	ଶ୍ରୀ	ଶ୍ରୀ	ଶ୍ରୀ
------	------	------	------

ingi	ingii	ingiu	ingiuù
------	-------	-------	--------

ଶ୍ରୀ	ଶ୍ରୀ	ଶ୍ରୀ	ଶ୍ରୀ
------	------	------	------

iggni	iggnii	iggnu	iggnuù
-------	--------	-------	--------

இ	இ	இ	இ
itti	ittii	ittu	ittuù
இ	இ	இ	இ
indi	indii	indu	induù
இ			
indúva ..			
இ	இ	இ	இ
inni	innii	innu	innuù
இ	இ	இ	இ
itti	ittii	ittu	ittuù
இ	இ	இ	இ
ittia.	Inda	indi	&c.

Vide inferius in nexuum Syllabario.

இ	இ	இ	இ
Inni	innii	innu	innuù
இ	இ	இ	இ
inru	inruù	innija	inra
இ	இ	இ	இ
inla	inuvä	ernija.	

ିପ୍ପି	ିପ୍ପିଃ	ିପ୍ପ	ିପ୍ପୁ
ିନ୍ବି	ିନ୍ବିଃ	ିନ୍ବ	ିନ୍ବୁ
ିନ୍ବି	ିନ୍ବିଃ	ିନ୍ବ	ିନ୍ବୁ
ିମ୍ମି	ିମ୍ମିଃ	ିମ୍ମ	ିମ୍ମୁ
ିଜୀ	ିଜୀଃ	ିଜୁ	ିଜୁଃ
ିଲ୍ଲି	ିଲ୍ଲିଃ	ିଲ୍ଲ	ିଲ୍ଲୁ
ିବ୍ବି	ିବ୍ବିଃ	ିବ୍ବ	ିବ୍ବୁ
ିଲ୍ଲି	ିଲ୍ଲିଃ	ିଲ୍ଲ	ିଲ୍ଲୁ
ିତ୍ତି	ିତ୍ତିଃ	ିତ୍ତ	ିତ୍ତୁ
ିନ୍ଦା	ିନ୍ଦି &c. Ut inferius in nexibus;		

Littera ଏଣ୍ଡିନ୍ଦା inter finales merito

recenseri deberet; ea enim tantummodo
utimur in casu genitivo numeri singularis
nominum desinentium in ശ്രൂരാ *inde*;
ita സ്രൂരാവ് *frustáva* creator, സ്രൂ
രാവിലോരാ *frustávinde* creatoris;
പിതാവ് *pidáva* pater, പിതാവിലോ
രാ *pidávinde* patris, സ്വന്തൻ *pu-*
trén filius, സ്വന്തലോരാ *putrénde* filii.

C A P. VI

De litteris finalibus.

DIximus usque modo de litteris sim-
plicibus, atque compositis; nunc fi-
nales perpendendae sunt, ac de iis debe-
mus singillatim loqui. Hae igitur sunt octo,
nempe

രബ ട ക ഷ റബ എ റബ
el, er, el, iz, en, en, en, am:

Omnès sunt mutae, nec ullis umquam vo-
calium figuris copulantur.

Littera റ്‌ el aequivalet *l* finali Latinorum, tum in fine, tum in medio dictionis. Sic ശ്രൂര്‌ അ arbor Diis sacra; ചോര്‌ ശ്രൂര്‌ അല്ലുഡാമ mirum aliquid.

Littera ട er correspondet *r* finali Latinorum, ac ut plurimum utimur pro efformando numero plurali. Hinc നൃത്ത putr̄er filii, പലത pal̄er multi, കലശ റഹ്മ Malejáler Malabares &c.

Littera ഫ el oritur ex ഫ la, & eadem linguae inflexione pronunciatur; correspondet nostro *l*, ac utimur tum in fine, tum in medio dictionis. Sic ഒര ഫെലേ eppol quando; ഓരുപയുടി ippol nunc; ശ്രൂഫുരുക്കം alcidam hominis praestantia.

Littera ഭ iz videtur aliquo modo aequi-

Littera. æ en aequivalet n finali Latinorum tum in fine, tum in medio dictio-
nis. Ita ദേവന് ദേവന് Deus; ലൈൻ
 n munbe prius.

Litterae σ^{th} , & m^{th} correspondent litteris n , & nn finalibus.

Littera o am eadem est , ac consona
finalis m apud Latinos . Sic mu o ɔ 8 .
sam bbb ramam metus ; mu o m o ɔ o samram-
bbham superbia . In medio tamen dictionis
aliquando sonat , ut ɔ b en , quod prae-
sertim accidit , cum invenitur ante littera-

ras കു ka, & എ pa : tunc enim fit ഓക്ക്
enga, ഓപ്പ് enba ; unde ഓക്കുംഗ് engi-
lum quamvis ; സോക്കും sanghedam afflictio;
സോപ്പര്മ്മ sanbatta divitiae .

Ast litteris finalibus addunt Malabares
duas litteras ex superioribus ortas , nempe
എ za , & ഒ rra , quae sunt valde in usu
in Lingua vulgari , & hoc modo vocali-
bus copulantur :

ാ	ി	ിി	ു	ും
za ,	zi ,	zii ,	zu ,	zuu ,
ോ	റ	റി	ൃ	ൃം
rra ,	rri ,	rrii ,	rru ,	rruu ,

C A P . V I . L

• 23 De variis litterarum nexibus .

Postquam omnia Linguae elementa de-
dere ഇന്ത്യക്കുട്ട Gurukkel , seu Magi-
stri Malabares , aliquos addunt litterarum
nexus അക്കാർക്കുട്ട akciaraketta ab ipsis
di-

dictos; quibus facilior pateat aditus ad Librorum lectionem, & ad ceteras complicatas syllabas dignoscendas. Horum itaque morem nunc sequuti, eos hic dabimus litterarum nexus, quos in eorum

� ॥
ग्रामा Grantham, seu Libris saepius est
invenire.

SYLLABARIUM.

कृ	कृ	कृ	कृ
Kda	kdi	kdiì	kdià
कृ	कृ	कृ	कृ
kdrū	kttha	kna	ksa
ग	ग	ग	ग
gna	gai	gnii	gnija
ग	ग	ग	ग
gniu	gddha	gddhi	gddhija
ग	ग	ग	ग
gma	gga	ggha	gghu
ग	ग	ग	ग
gghna	cfcia	cfcii	cfcii
ग	ग	ग	ग
cfcii	cfra	ercfcia	erfcii

ଶ୍ରୀ	ଶ୍ରୀ	ଶ୍ରୀ	ଶ୍ରୀ
ercscii	ggia	ggi	ggiì
ଶ୍ରୀ	ଶ୍ରୀ	ଶ୍ରୀ	ଶ୍ରୀ
ggiu	ggija	tgnä	tgni
ଶ୍ରୀ	ଶ୍ରୀ	ଶ୍ରୀ	ଶ୍ରୀ
tgnii	tgnu	tgnuù	ddha
ଶ୍ରୀ	ଶ୍ରୀ	ଶ୍ରୀ	ଶ୍ରୀ
dga	dghi	ngä	nghi
ଶ୍ରୀ	ଶ୍ରୀ	ଶ୍ରୀ	ଶ୍ରୀ
nttha	ntthi	ntthii	nddha
ଶ୍ରୀ	ଶ୍ରୀ	ଶ୍ରୀ	ଶ୍ରୀ
nddhi	nddhii	nddhu	ndduù
ଶ୍ରୀ	ଶ୍ରୀ	ଶ୍ରୀ	ଶ୍ରୀ
nma	nmi	nmii	nma
ଶ୍ରୀ	ଶ୍ରୀ	ଶ୍ରୀ	ଶ୍ରୀ
nmuuù	npa	tna	tni
ଶ୍ରୀ	ଶ୍ରୀ	ଶ୍ରୀ	ଶ୍ରୀ
tnii	tñu	tma	tmi
ଶ୍ରୀ	ଶ୍ରୀ	ଶ୍ରୀ	ଶ୍ରୀ
tmii	tmu	ttha	tthi

த்தி	த்து	த்து	த்து
tthi.	tthu	tthuù	tthijə
த்து	த்து	த்து	த்து
tthúva	tthui	tthuiì	d̄sa
த்து	த்து	த்து	த்து
dba	ddha	ddhi	ddhit
த்து	த்து	த்து	த்து
ddhu	ddhija	ddhera	ddhma
த்து	த்து	த்து	த்து
ddhúva	ddhuvi	ddhuvii	erddhúva
ந	நி	நி	ந
ndə	ndi	ndiì	ndu
நு	நு	நு	நு
ndija	ndra	ndri	ndriì
நு	நு	நு	நு
ndria	ntúva	nthə	nthi
நு	நு	நு	நு
nthii	nda	ndi	ndiì
நு	நு	நு	நு
ndu	nduù	ndija	ndra

ନ୍ଦ୍ରି	ନ୍ଦ୍ରି	ନ୍ଦ୍ର	ନ୍ଦ୍ର
ndri	ndriì	nddha	nddhi
ନ୍ଦ୍ରି	ନ୍ଦ୍ର	ନ୍ଦ୍ର	ନ୍ଦ୍ର
nddhii	nddhu	nddhuu	nddija
ନ୍ଦ୍ରା	ନ୍ଦ୍ରି	ନ୍ଦ୍ରି	ନ୍ଦ୍ର
nddhra	nddhri	nddhriì	nna
ନ୍ଦ୍ରି	ନ୍ଦ୍ରି	ନ୍ଦ୍ର	ନ୍ଦ୍ର
nni	nniì	nnu	nnuù
ନ୍ଦ୍ରା	ନ୍ଦ୍ରି	ନ୍ଦ୍ରି	ନ୍ଦ୍ର
ernna	ernni	ernniì	ernnu
ନ୍ଦ୍ର	ନ୍ଦ୍ର	ନ୍ଦ୍ର	ନ୍ଦ୍ର
ernnuù	nma	nmi	nmii
ନ୍ଦ୍ର	ନ୍ଦ୍ର	ନ୍ଦ୍ର	ନ୍ଦ୍ର
nmu	nmuù	pta	pti
ପ୍ତିଆ	ପ୍ତା	ପ୍ତି	ପ୍ତି
ptija	pna	pni	pfa
ପ୍ତିଆ	ପ୍ତା	ପ୍ତି	ପ୍ତି
psi	pla	pli	plii
ପ୍ତୁ	ବ୍ଦା	ବ୍ଦି	ବ୍ଦା
plu	bda	bdi	bddha

ಬ್ದಿ	ಮ್ನಾ	ಮ್ನಿ	ಮ್ಸಿಂ
bddhi	mna	mni	mscia
ಮ್ಸಿ	ಮ್ಸಿಂ	ಿಗ	ಿಗಿ
msci	msciì	iga	ighi
ಿಕ್ಕಾ	ಿಕ್ಕಾ	ಿಕ್ಕಿ	ಿಕ್ಕಿ
igu	ikka	ikki	ikkii
ಿಕ್ಕಾ	ಿಕ್ಕಾ	ಿಕ್ಕಿ	ಿಕ್ಕಾ
ikku	icia	ici	ida
ಿಡಿ	ಿಡು	ಿನಾ	ಿನಿ
ಿಮಾ	ಿಮಿ	ಿಪಾ	ಿಪಿ
ಿವಾ	ಿವಿ	ಿಸಾ	ಿಸಿ
ಿಗಾ	ಿಗಿ	ಿಗು	ಿಕ್ಕಾ
ಿಕ್ಕಿ	ಿಕ್ಕಾ	ಿಪಾ	ಿಪಿ
ಿಪಿ	ಿಪು	ಿಮಾ	ಿಮಿ

ଲୀ	ଲା	ଫି	ଫି
lmiì	lna	fcia	sci
ଫି	ଫା	ଫା	ଫା
fcii	fna	fni	fma
ଫି	ଫା	ଫା	ଫା
fmi	fzka	fzki	fzkiì
ଫି	ଫି	ଫି	ଫି
fzkra	fzkri	fzkriì	fzkru
ଫି	ଫି	ଫି	ଫି
fztì	fzti	fztii	erszti
ଫି	ଫି	ଫି	ଫି
ersztiì	fztu	fztija	ersztija
ଫି	ଫି	ଫି	ଫି
fztra	fztúva	fzttha	fztthi
ଫି	ଫି	ଫି	ଫି
fztthiì	fztthu	fzna	fjni
ଫି	ଫି	ଫି	ଫି
fzniì	fznu	fznija	ersznija
ଫି	ଫି	ଫି	ଫି
fzma	fzpa	fzpi	fzpiì

શ્વે	શ્વે	શ્વે	શ્વે
szpu	szpra	szppha	zma
કૈ	કૈ	કૈ	કૈ
zta	zti	zta	tsa
રૈ	રૈ	રૈ	રૈ
lsi	lsii	lsu	lsuu
રૈપુ	રૈપુ	રૈપુ	રૈપુ
lsija	lsnija	erlsnija	lbbha
ફ	ફ	ફ	ફ
lbbhu	ska	ski	skii
ફુ	ફુ	ફુ	ફુ
sku	skru	sta	sti
ફી	ફી	ફી	ફી
stii	stu	stu	stra
ફ્રી	ફ્રી	ફ્રી	ફ્રી
stri	strii	stija	stha
ફ્થી	ફ્થી	ફ્થી	ફ્થી
sthi	sthii	sthu	sthuu
ફ્થીપુ	ફ્થીપુ	ફ્થીપુ	ફ્થીપુ
sthiija	skkha	sna	smi

સ્નિ	સ્નુ	સ્પા	સ્પિ
સ્પુ	સ્પ્રુ	સ્પ્રા	સ્પ્ફા
સ્પ્ફી	સ્પ્ફ્ફુ	સ્મા	સ્મિ
સ્મુ	સ્મ્રુ	હના	હનિ
હનિજા	હમા	ક્ષિયા	ક્ષિયિ
ક્ષિયિ			
ક્ષિયિઃ.			

C A P. VIII.

De recta pronuntiandi ratione.

Explicatis itaque iis, quae ad rite effor-
mandas litterarum figuras, ac varias
inter se complicationes necessaria videban-
rur; supereft nunc, ut de earumdem litte-
rarum vi, ac recta pronuntiandi norma
aliquid attingamus, potius quam explice-
mus; in aliquibus enim Malabaricae Lin-
guac

guae litterarum sonus Latinis litteris exprimi haudquam potest. Sit ergo:

க் *Ka* in principio dictionis aequivalet nostro *k*; in medio autem, & in fine pronuntiatur, ut வ *ga*; hinc க்காவு *kar-ttāva* Dominus; க்குவு *maghén* filius.

கூ *Kka* est idem க் duplex maiori vi prolatum.

வு *Kkha* pronunciatur, tamquam duo *kk*, & profertur cum aliquo conatu, & aspiratione.

க்ட் est quoddam *k*, quo solum utuntur in Poesi, ac in ipsorum Grandonicis scriptis; ipsius sonus efformatur in interiori gutture.

வு *Ga* est nostrum *ga* leviter tamen in gutture prolatum; வு ஦уплекс *gga*.

வு *Ggbə* duplex *gg* cum conatu, & aspiratione.

.63 *Ngha* Latinis litteris vix exprimi

potest, & pronuntiatur attracta retrorsum lingua, ita tamen, ut *g* vix audiatur; G^{G} duplex *nga*.

G^{G} *Cia*, ut *c* Etruscum; G^{G} *ccia* idem, duplicatum duplex *cc*.

G^{G} *Ciba* cum conatu, & aspiratione.

G^{G} *Gia*, ut *g* Italicum, leviter tamen in gutture expressum; G^{G} *ggia* tamquam duplex *gg*.

G^{G} *Ggiha* duplex *gg* grave, cum conatu, & aspiratione profertur.

G^{G} *Gna*, ut *gn* Italicum, efformatur prope dentes cum aliquo narium ministerio; G^{G} duplex *gna*.

G^{G} *Tha* mixtum ex *t*, & *d*; at in medio, vel in fine dictionis pronuntiatur, ut *d*; sic G^{G} *padam* cuculla serpentis cucullati. Huius litterae sonus, sicuti & trium sequentium, idem prorsus est; est autem Europeis admodum difficilis, ac pronuntiatur

tiatur inversa omnino retrorsum lingua, adeo ut interiorem palati summitatem attingat. Duplicatur vero hoc modo Σ *tta* duplex *tt*, & profertur eadem prorsus linguae inversione, cum maiori tamen impetu.

○ *Ttha*, quasi duplex *tt*, inflexa, ut superius diximus, lingua, ac mox cum impetu vibrata, cum conatu, & aspiratione effertur; at in medio dictionis pronuntiantur inter *d*, & *t*.

\sim *Dha*, *d* grave, inflexa lingua pronuntiatur crasso quoddam sono.

\sim *Ddha* duplex *dd* gravius, profertur ex intimis cum conatu, & aspiratione.

63 *N̄a*, ut *n*, cum aliquo tamen narium ministerio; eodem modo profertur Σ *nna* duplex *nn*, maiori tamen vi, quod in litteris duplicibus semper est observandum..

\sim *Ta*, ut *t* Latinorum; in medio autem, & in fine dictionis, ut *d*. Hinc

வை குக்கு *adada* unumquodque ; quando vero duplicatur குக்கு , est ut duplex *tt* .

எ தொ பிரனுநிடாரு குவாி ஦ப்லெ *tt* கும் அலிகூ இப்டெ ; கும் *ttha* இடீம் கும் மைரி இப்டெ .

ஃ டை , உத் *d* லாதினோரும் , கிளரே எஃப்றெரு .

ஃ ட்டை , குவாி ஦ப்லெ *dd* , கும் அலிகூ லெனி இப்டெ ; கும் இடீம் கும் மைரி வி , & அஸ்பிராஷனே .

ஃ நை , உத் *n* லாதினோரும் கிளரே ; quando vero duplicatur கும் *nna* , ut duplex *nn* .

ஃ டை , உத் *p* லாதினோரும் ; aliquando vero in medio , vel in fine dictionis pronuntiatur , tamquam *b* ; கும் உத் தப்லெ *pp* .

எ தொப்ஹா தப்லெ *pp* கும் இப்டெ , & அஸ்பிராஷனே .

கும் பை , உத் *b* லாதினோரும் .

ஃ ப்பை , உத் தப்லெ *bb* ; எஃற்மாடு ஏக் கும் இந்தி-

intimis , atque cum vi , & aspirationes profertur .

¶ Ma , ut m Latinorum ; ¶ mma duplex mm .

¶ Ja , ut j consonans Latinorum , ¶ ut duplex ij .

¶ Ra , ut r ; dulciter tamen , & tenerime profertur prope dentes , iisdem quasi compressis .

¶ La , ut l Latinorum clare ; ¶ ut duplex ll .

¶ Va , ut v consonans Latinorum , aliquando ut b ; sic ¶ morib⁹ birēl digitus ; ¶ n⁹o biszam virus ; ¶ ut duplex vv .

¶ Scia , ut c Gallico ore prolatum .

¶ ſza inter ſ , & z pronuntiatur , inflexa ad palatum lingua cum aliquo sibilo .

¶ Sa , ut ſ Latinorum formatur prope dentes , quasi sibilando ; ¶ ſſa duplex ſſ

ꝝ *Ha*, ut *h* Germanico ore prolatum.

ꝝ *La* est quoddam genus *l*, quod inflexa omnino ad palatum lingua crassiori sono efformatur; ~~et~~ duplex *ll*.

ꝝ *Kcia*, retracta lingua, & ad palatum inversa cum impetu, & aspiratione profertur.

ꝝ *Za*, quasi *z* Latinorum, dentibus, labiisque vix apertis pronuntiatur, retracta tantillum lingua.

ꝝ *Ra*, ut *r* Latinorum, asperum valde, & durum; si vero haec littera hoc modo ꝝ duplicitur, efformatur duplex *tt*, quod effertur compressis quasi dentibus, lingua ipsos impellente.

Haec dicta sufficiant de litterarum vi, & pronunciatione; genuinus enim ipsarum sonus non scriptis, sed voce est aquirendus. Quod vero spectat ad syllabas binis, ternis, atque quaternis litteris invicem connexas; quae a tergo, vel subtus netuntur litterae, nativum conservant sonum; ceterae autem dimidiatae tantum, & quasi

quasi mutae proferuntur, sicut apud Latinos *stramen*, *spectrum*, *psittacus*, &c.

C A P . I X .

De litteris in Malabarica Lingua deficientibus:

INdorum Linguae, si cum Latina conferantur, aliquibus carent litteris, ut accidit in Sinensi, Iaponica, Siamensi, Tibetana, Tamulica, Peguana, Marastica, Telugica, Grandonica, Canara, Gutzerala, Brammhanica, Indostana, Zieglesica, Wartica, aliisque. Hoc idem accidit in Lingua Malabarica; in hac enim quinque deficiunt Latinorum litterae, nempe *F*, *Q*, *X*, *Z*. Nullam vero habent litteram aequalis, vel consimilis potestatis, qua suppleant *F* Latinorum: unde in ipsius locum sufficiunt litteram *n* *p*, quo nihil absurdius; diversum enim omnino reddit sensum, ac multoties nativae significationi contrarium; nam si Malabares deberent dicere *fax*, pronuntiarent *pax*; tum etiam pro *factum* dicerent *pactum*; pro *favor*, *pavor*; pro *filius*, *pilius*; pro *fluit*, *pluit*, &c. sic de ceteris.

At litteram *Q* supplent ipsorum littera क *k*, vel क्क *kka*; pro *X* substituunt ख

scia, vel *csu ksa*; loco *r* scribunt conso-
nantem *j* hoc modo *ꝝ j*, vel *ꝝ ij*;
in locum demum litterae deficientis *z* ad-
hibent *ꝝ za*. Sed de his satis, superque.

C A P. X.

De Notis Numeralibus Malabarum.

Nunc vero nihil aliud supereft nobis ,
quam ut Malabarenſium notas arith-
meticas , ac nomina tradamus , quod qui-
dem pro maiori Lectoris commodo ad
huiusce Alphabeti nostri finem praefandum
fatius duximus ; ac ita omnes numero-
rum figuras , nomina , atque potestatem
octo distinctis Tabulis ad calcem reieci-
mus .

Cum autem Malabares complures quoque notas, atque figuras habeant, quibus unitatem minutissime subdividunt, mensuras, ac nummos distinguunt, annos, menses, atque dies designant; hisce relictis, quae Evangelii Praeconibus nullo modo videntur necessaria; quatuor tantum, quae magis in usu sunt, unitatis subdivisiones speciminis ergo hic tradam, sequenti modo:

ബ	കുടക്ക	kál	$\frac{1}{4}$
ര	അറ	ara	$\frac{1}{2}$
മേ	മുക്കുടക്ക	múkkál	$\frac{3}{4}$
മുഗ്ഗ	അറകുടക്ക	arakkál	$\frac{1}{8}$ &c.

C A P. XI.

*Signum Crucis, Oratio Dominica, Salutatio
Angelica, Symbolum Apostolorum,
ac Praecepta Decalogi.*

CUM alicuius Linguae elementa traduntur, semper aliquae eiusdem lucubratiunculae subiecti solent, quibus Tiro in legendo exerceatur. Hinc nos modo Christianam Catechesim, amotis profanis, ex laudabili, acceptoque iam instituto proposimus, atque eam sane, adnexa litterali Latina versione, ut quae sit Malabarense syntaxis, facile deprehendatur. Quare sic primo

SIGNUM CRUCIS.

സ്രൂഡ്ധാമാന	sliváde	adejá-
Sanc&ae	Crucis	signum

தூர்காஸ்தாநி டெங்குகூதிர்ஸ்தி
lattál nammudè sciátrúkkelil ni-
per nostrum inimicis ex

ப்பார்வை ஏ மத்தியாநி டந்து. எ^{டி}
nna nammé rekciikkā nammudè Tambu-
nos libera nostrum Deus

பார்வை பவரை டந்து. எ^{டி}
ráne Bávádejum Putréni-
Patris & Filii

பாஷு. பார்வை பக்கா டந்து. எ^{டி}
dejum Rúhádákkudésciádejum ná-
& Spiritus Sancti & no-

க்காஸ்தாநி எ^{டி}
mattál ámen
mine in amen.

ORATIO DOMINICA.

ஸ்ரீகாடாந்தே திர்ஸ்தி கூக்கா
Agáscianghelil irikkunna
Caelis in qui stas

தே செ தீ டெ பவரை பாஸி கிராந்தா.
gnangelude Bává nintirunámam
nostrum Pater tuum nomen

ஸ்ரீமிடங்கூர்தாங்கு ஸ்ரீமாரா
 sciuddhamāgappedēnam nindē rā-
 sanctificetur , tuum re-

கூட்டுக் கூட்டுக் கூர்தாங்கு ஸ்ரீமாரா
 gidaṁ varēnam nindē tiruma-
 gnum adveniat tua volun-

பூஸ்தூர்தாங்கு ஸ்ரீமாரா வெல் (கு
 nessā ágásciattile pôle bhhā-
 tas caelo in sicut ter-

கிக்கூட்டுக் கூர்தாங்கு ஸ்ரீமாரா
 miilum ághenam gnanghelude
 ra in & fiat nostrum

ஷோ ஸ்ரீ ஷோ ஸ்ரீ . கூஸ்தூர்தாங்கு
 annannē appam inna gnanghelkka
 quotidianum panem hodie nobis

குப்பிக்கூர்தாங்கு ஸ்ரீமாரா
 tarigā gnanghelude kadappukkáreró-
 da nostrum cum debitori-

மார்த்துமைக்கூர்தாங்கு ஸ்ரீமாரா
 da gnanghel porukkunna pôle
 bus nos dimittimus sicut

തേ ഒം ത്രി ടൈ ടൈ ഗ്നാം ഹലു ദൈ ഒം റഹാ
 gnanghelude kadappughel gnangeló-
 nostrum debita nobiscum etiam
 ദും പെരുക്കു തേ ഒം റഹാ പരി കീ ത്രി
 dum porrukka gnanghele parikcie-
 dimitte nos tentationem in
 ലും ദും കീ കീ ലും റഹാ വി ശൈ അചി ത്രി
 lum pughikkelláje visciesziccia
 noli inducere sed
 കി റൈ കീ റൈ തേ ഒം റഹാ റക്സ
 tinmeilnina gnanghele rekci-
 malo ex nos li-
 ത്രി കൈ റാക്കു ജ്ഞാ റക്സ
 cciū kolga ámen
 bera amen.

SALUTATIO ANGELICA.

റാഗ്രാ റാഗ്രാ റാഗ്രാ റാഗ്രാ
 Nanmà nirreggna Marriamé Karttáva
 Gratia plena Maria Dominus
 റാഗ്രാ റാഗ്രാ റാഗ്രാ റാഗ്രാ
 ninóda suatuam stríghelil
 tecum salve mulieribus in

பாஸ்து பக்ஷிலை நிலைநா

vástappettavél nie nindé
benedicta tu tui

பக்ஷுநிலைமாட்டாலு மாண்ணா

bajettile pphalam ája Iso
ventris fructus qui est Iesus.

பாஸ்து குத்து நிலைமாட்டாலு

vástappettadum sciuddhamána Marria-
sit benedictus & Sancta Maria

எடுக்குத் தூராலைநானோ எடுத்தே

mē Tanburánde ammē do-
Dei Mater pec-

க்கூடுமாறாலு சீட்டுக்கூவடி ஒ

szakkárer ája gnanghelkka vendì i-
catores qui sumus nobis pro

ஒன்றுமாட்டு நெடுங்காலு ஒன்றாலு

pp zum nammudé marippu nérattum
nunc & nostrum mortis hora &

ஒத்துமாட்டு நெடுங்காலு வெக்சிசின் ஒ

Tanburánóda avekicciu
cum Deo ora

கூடுக்கூடு கூடு

kolgà ámen
amen.

SYMBOLUM APOSTOLORUM.

கூடு கூடு கூடு கூடு

Agasciavum *bbhúmium* *fruszticcia sa-*
Caelum & *terram &* *qui creavit*

கூடு கூடு கூடு கூடு

ruvadum *kájánda* *Bávà* *Tanbu-*
omnipotentem *Patrem* *Deum*

கூடு கூடு கூடு கூடு

rān *mélum* *bisciuvafikkunnen*
supra *credo*

கூடு கூடு கூடு கூடு

tande *Putrēn* *oruvēn* *nammu-*
eius *Filiūm* *unicum* *no-*

கூடு கூடு கூடு கூடு

dē *karttáva* *Iṣō* *Miscihà* *mé-*
strum *Dominum* *Iesum* *Christum*

கூடு கூடு கூடு கூடு

lum *bisciuvafikkunnen* *i* *Putren*
supra & *credo* *iste Filius*

ஆந்திரம் இப்பாட்கோட்டங்களை

Sciuddhamána Rúhádkkudasi ájá-
Sanctum Spiritum per

லத்திகாந்தக்குறுப்பிலிங்கை

le genikkappetta Kaniá Stri Mariattil
conceptus Virginē Maria

ஈண்மியானப்பக்கிலெங்கை

ninna pirranna Pantiosa Pi-
ex natus est Pontii Pi-

லாடலக்காஸி எந்றாந்துக்குறிச்சு

láttósindé nálughelil
lati diebus in

ஏதிவாந்தக்கிலெங்கை

dukkhappeta kuriscinmel padikka-
passus cruci affixus

அடக்கம் அடக்க அடக்கப்பாக்க

ppetta mariccia adakkappetta pádálan-
mortuus sepultus inferos

ஒன்றித்திருச்சுறவுக்குறிப்பு

gelil errenghi mariccia veru-
in descendit mortuorum

ಡ ഇ ട ക്കി സ്കു ലി റ ഡി റ ട ഓ റ ട ക ഉ
 de ideil ninna múnnam näl u-
 medio ex . tertia die re.

இப்புகூட்டுக்காலமே நிலையில் மறைவது
 ijrtta ágáscianghelil karejé-
 surrexit. Caelos in ascendit

രി	Bávà	Tanburánde	vala-
	Patris	Dei	dextera

ஈகட்டா ஸ்ரக்ஷு லிக்குன்னு அவீட
 tta *bbhágatta* *irikkunnu* *avide*
 in sedet inde

ନିନ୍ଦା ଉଚ୍ଛିତ ପରାମ୍ବାଦ୍ୟ ଏବଂ ନିନ୍ଦା ଉଚ୍ଛିତ
 ninna uijraucrejum vivos & maricciauvere-
 mortuos &

ജു. വി ദി പ്പം ത മു പ മേ ന ക ട പ പ
 jum biddhippan varumenna bi-
 iudicaturus veniet cre-

ஸୁପଳି କ୍ଷେତ୍ରାନ୍ତଶ୍ରୀ ମୁଦ୍ରାତା ଓ ହାତ
 sciuvasikkunnen do & ~~ମୁଦ୍ରାତା~~ Sciuddhamána Sanctum Rúháda-
 Spiri-

ക്കുടാരക്കെല്ലും വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ട്

kkudascia mélum bisciuvastikkunnen
tum supra & credo

ശ്രദ്ധിക്കാനുള്ളവർക്കുള്ളിൽ

Sciuddhamána Katolikka pallíjum
Sanctam Catholicam Ecclesiam &

ഓച്ചുള്ളുവര്ത്തിയാണെന്നേലിംപാ

puniaválenmárude orimbá-
Sanctorum communionem &

ദിനമിലകളുടെപാറുക്കിയും ദിനി

dum pizaghelude porrudíjum mari-
peccatorum remissionem & mor-

ചുവന്നുടെ ഉള്ളിൽ മിന്നാരും

cciaaverude uijrppum ennannekku-
tuorum resurrectionem & in aeternum

മിഷ്ടിള്ളുവിഡിയും ഉംഗം വിശ്വസി

mullà áissum undennum bisciuvasti-
quae est vitam & esse cre-

ക്കുന്നുണ്ടെന്നുണ്ടെന്നു

kkunnen ámen

do amen.

ஓ வாய்ப் பஞ்சஂதூபம் தெய்வ ஸி

Oruvēn tanburāne vanni-
Unum Deum

குந்திமுடிடை,
ccia kunbidunada
cole.

குந்தூபமாலைக் காண்டக.

Tanburānde tirunāmam
Dei nomen

கை தேவை வலர்க்கு ஸி து. ஏ

konda velāl satiam
per in vanum ne

வெகுடு குரு
cejáde
iures.

ஓ ஏர்க்கு குந்தூபமாலை

Gnárrázcciaghelum perunálughe-
Dies Dominicos & festos dies

குந்தூபம் தீவை கை ரகுக்
lum sciuddhamē kolga
& sanctifica.

ஸு அப்பானு. அம்மைனு. வை
Appéncjum *amménejum* *be-*
 Patrem & matrem &

ஹுமானிசியுக்கைநகர்க்கு
humānicciu *kolga*
 honora.

ஓ கைநல்லாங்க
Kolláde
 Non occides.

ஓ பெற்றியுங்கை
Perettadijáde
 Non moechaberis.

ஓ குக்காங்க
Kakkáde
 Non furaberis.

ஓ பூதிக்கூஸாக்கிலில்லாங்க
Pulikka *sákci* *nilláde*
 Falsitati testis non assistas.

ஓ ஆராந்தாந்தாந்தாவாந்தி
Aránde *bbháriávele*
 Alterius mulierem

ശ്വവക്ഷിരാക്കുക

avekciráde

non concupisces.

ഡാ ആന്റോറാവസ്തു ശ്വവ

Arández

Alterius

vastu

avek-

rem non con-

ക്ഷിരാക്കുക

ciráde

cupisces.

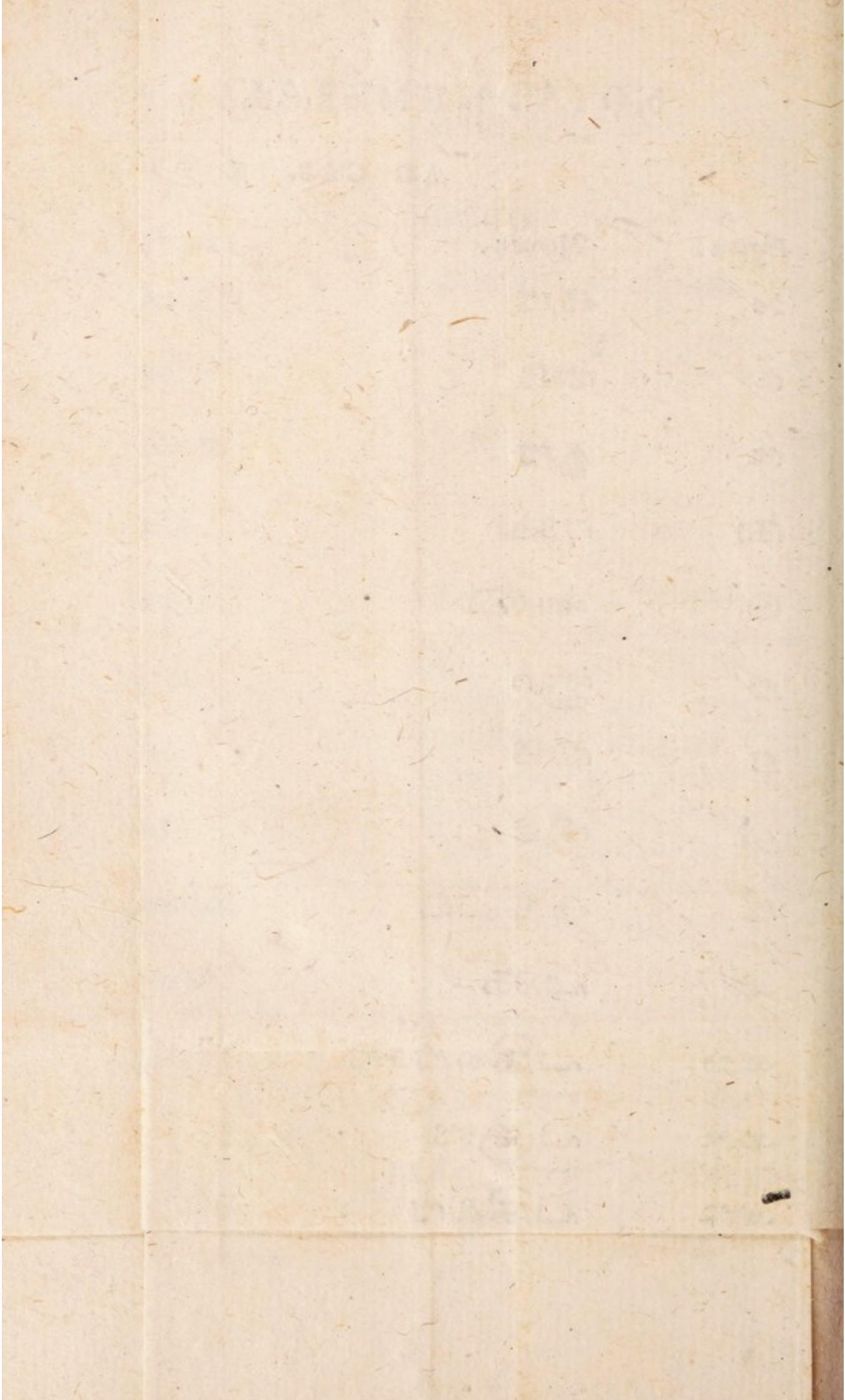
Nota hic cursim, in hisce Orationibus, sicut & in aliis, quae ad Religionem pertinent, uti Malabares multis vocibus ex Syriaca lingua desumptis; cum enim a vetustissimis temporibus Malabares Christiani, Sancti Thomae nuncupati, utantur in ipsorum Liturgia Lingua Syriaca; hinc quae sacratiora sunt, quaeque Malabarice exprimi haudquaquam possunt, vocibus ex Syro, vel Chaldaeo deductis explicare consuevere.

F I N I S.

NOTAE NUMERALES MALABARUM

AD CAP. X. PAG. 88.

<i>Figura.</i>	<i>Nomen.</i>	<i>Potestas.</i>	
१	ഒന്ന്	Onna	1
२	രണ്ട്	randa	2
३	തൃം	múnna	3
४	പാല	nála	4
५	ബാംഗ്രു	angia	5
६	ആറ്	árra	6
७	മും	éza	7
८	മുട്ട	éttá	8
९	കൊംപാടം	onbada	9
१०	പാട്ട	patta	10
११	പക്കിംബന്ന്	padinonna	11
१२	പക്കിരണ്ട്	pandranda	12
१३	പക്കിതൃം	padimúnna	13
१४	പക്കിപാല	padinála	14
१५	പക്കിംബം	padinnangia	15
१६	പക്കിംബാറ	padinnárra	16
१७	പക്കിംബേജ	padinnéza	17
१८	പക്കിംബേട്ട	padinnéttá	18

TAB. II.

<i>Figura.</i>	<i>Nomen.</i>	<i>Potestas.</i>	
யാ	പരക്കാലുക	pattombada	19
യ	ഇവാ	iruvada	20
യാ	ഇവാപരക്കാല	iruvattonna	21
യാ	ഇവാപരകാലം	iruvattaranda	22
യാ	ഇവാപരകമുഖ	iruvattamúnna	23
യകു	ഇവാപരകാലവ	iruvattanála	24
യാ	ഇവാപരകമു	iruvattangia	25
യാ	ഇവാപരകാറ	iruvattárra	26
യാ	ഇവാപരകപ	iruvattéza	27
യാ	ഇവാപരക്ക	iruvattéttä	28
യാ	ഇവാപരക്കാലുക	iruvattonbada	29
സ്യ	മുപ്പ	muppada	30
സ്യാ	മുപ്പരക്കാല	müppattonna	31
സ്യാ	മുപ്പരകാലം	muppattaranda	32
സ്യാ	മുപ്പരകമുഖ	muppattamúnna	33
സ്യകു	മുപ്പരകാലവ	muppattanála	34
സ്യാ	മുപ്പരകമു	muppattangia	35
സ്യാ	മുപ്പരകാറ	muppattárra	36
സ്യാ	മുപ്പരകപ	muppattéza	37
സ്യാ	മുപ്പരക്ക	muppattéttä	38

65

T

TAB. III.

<i>Figura.</i>	<i>Nomen.</i>	<i>Potestas.</i>	
ஸ்யா	நீல வரகாபக	muppattonbada	39
ஸ்ய	நால்பக	nálpada	40
ஸ்யா	நால்பு வரகாப்ப	nálpattonna	41
ஸ்யா	நால்பு வரகாப்ப	nálpattaranda	42
ஸ்யா	நால்பு வரகாப்ப	nálpattamúnna	43
ஸ்யா	நால்பு வரகாப்ப	nálpattan la	44
ஸ்யா	நால்பு வரகாப்ப	nálpattangia	45
ஸ்யா	நால்பு வரகாப்ப	nálpattárra	46
ஸ்யா	நால்பு வரகாப்ப	nálpattéza	47
ஸ்யா	நால்பு வரகாப்ப	nálpattétta	48
ஸ்யா	நால்பு வரகாபக	nálpattenbada	49
ஓய	ஷபுக	anbada	50
ஓயா	ஷபு வரகாப்ப	anbattonna	51
ஓயா	ஷபு வரகாப்ப	anbattaranda	52
ஓயா	ஷபு வரகாப்ப	anbattamúnna	53
ஓயா	ஷபு வரகாப்ப	anbattanála	54
ஓயா	ஷபு வரகாப்ப	anbattangia	55
ஓயா	ஷபு வரகாப்ப	anbattárra	56
ஓயா	ஷபு வரகாப்ப	anbattéza	57
ஓயா	ஷபு வரகாப்ப	anbattétta	58

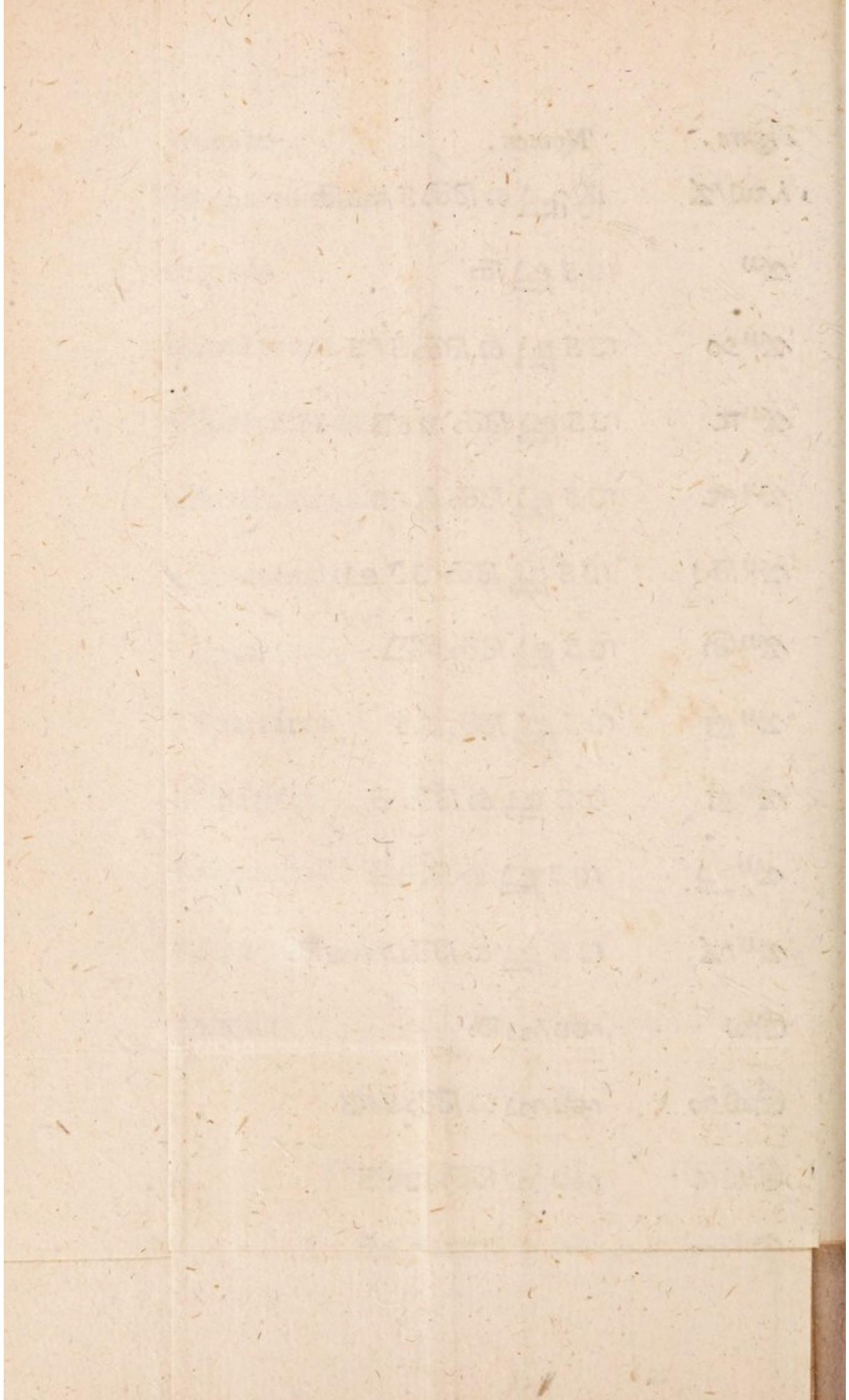
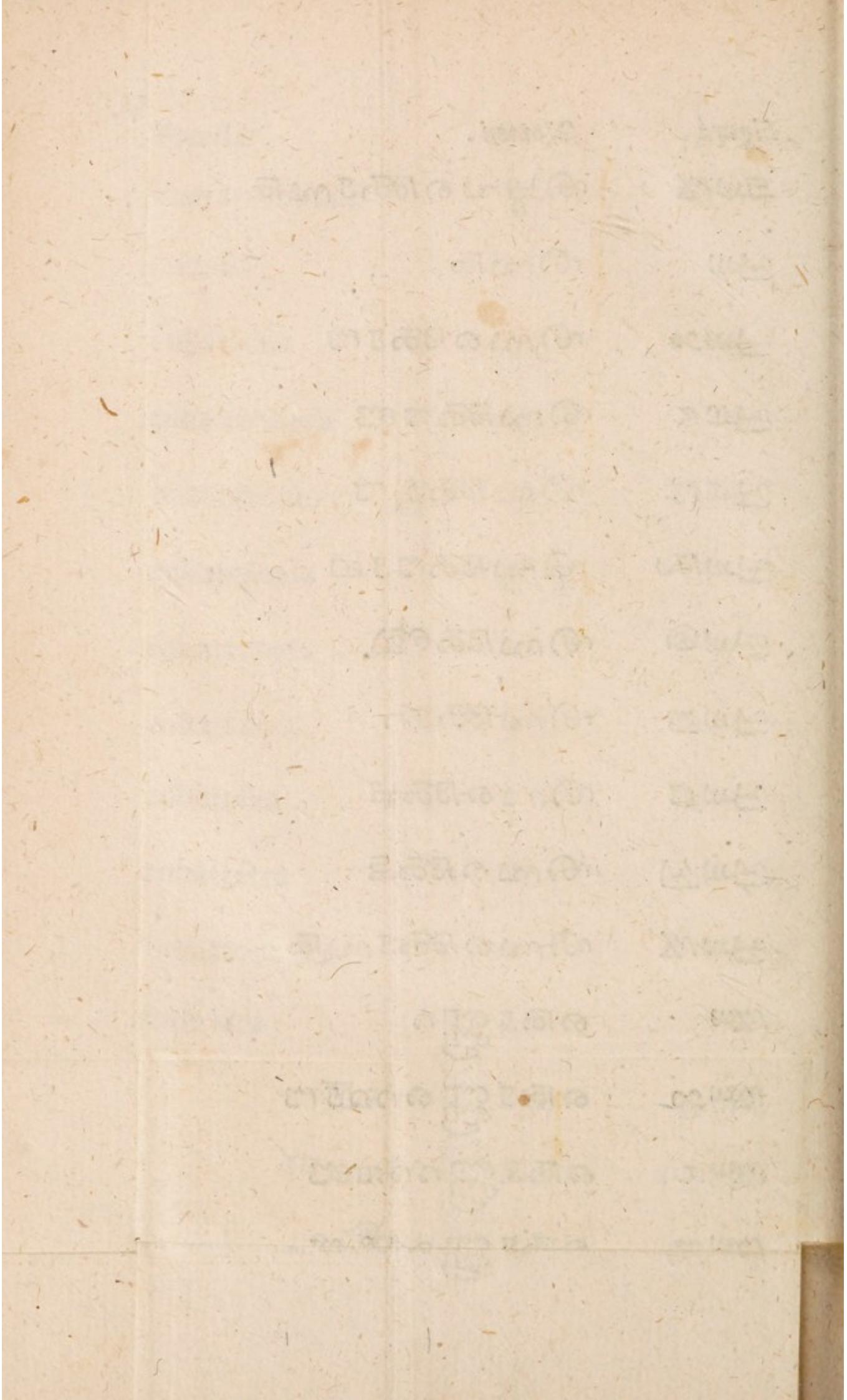

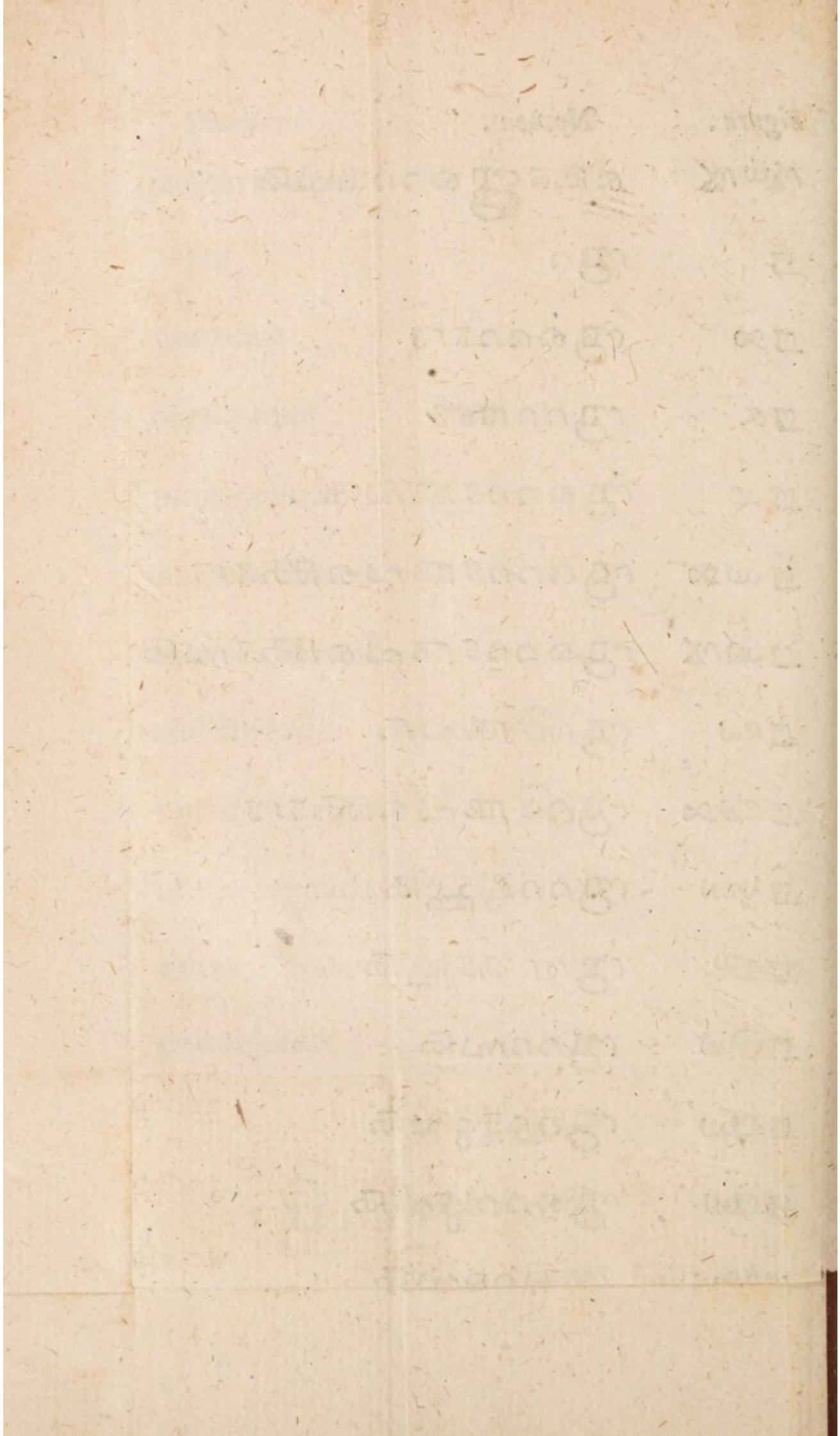
Figura.	Nomen.	Potestas.	
மேல்	ஈபுவர்க்காபுக	anbattonbada	59
இமு	ஆறுபுக	árruvada	60
இயல்	ஆறுபவர்க்காஜ	árruvattonna	61
இயர்	ஆறுபங்காட்டி	árruvattaranda	62
இயந்	ஆறுபங்காமுன்டி	árravattamúnna	63
இயகு	ஆறுபங்காால	árruvattanála	64
இயடு	ஆறுபங்காஞி	árruvattangia	65
இயஞ்	ஆறுபங்காா	árruvattárra	66
இயஏ	ஆறுபவர்க்காச	árruvattéza	67
இயநு	ஆறுபங்காா	árruvattétta	68
இயஞ்	ஆறுபவர்க்காபுக	árruvattonbada	69
எம்	சிழ்புக	ezuvada	70
இயல்	சிழ்பவர்க்காஜ	ezuvattonna	71
இயர்	சிழ்பங்காட்டி	ezuvattaranda	72
இயந்	சிழ்பங்காமுன்டி	ezuvattamúnna	73
இயகு	சிழ்பங்காால	ezuvattanála	74
இயடு	சிழ்பங்காஞி	ezuvattangia	75
இயஞ்	சிழ்பங்காா	ezuvatárra	76
இயஏ	சிழ்பவர்க்காச	ezuvattéza	77
இயநு	சிழ்பங்காா	ezuvattétta	78

<i>Figurá.</i>	<i>Nomen.</i>	<i>Potestas.</i>	<i>TAB. V.</i>
മും	മിച്ചപരശക്രഹം	ezuvattonbada	79
മു	മിച്ചക	enbada	80
മും	മിച്ചവരശക്രാ	enbattona	81
മും	മിച്ചവരക്കരം	enbattaranda	82
മും	മിച്ചവക്കളം	enbattamúnnna	83
മും	മിച്ചവക്കാല	enbattanála	84
മും	മിച്ചവക്കമു	enbattangia	85
മും	മിച്ചവക്കാ	enbattárra	86
മും	മിച്ചവരക്ക	enbattéza	87
മും	മിച്ചവരക്ക	enbattétta	88
മും	മിച്ചവരശക്രഹം	enbattonbada	89
മു	കെട്ടണ്ണു	tonnúrra	90
മും	കെട്ടണ്ണുവരാ	tonnúttonna	91
മും	കെട്ടണ്ണുവരം	tonnúttaranda	92
മും	കെട്ടണ്ണുവരക്കം	tonnúttamúnnna	93
മും	കെട്ടണ്ണുവരാല	tonnúttanála	94
മും	കെട്ടണ്ണുവരമു	tonnúttangia	95
മും	കെട്ടണ്ണുവരാ	tonnúttárra	96
മും	കെട്ടണ്ണുവരക	tonnúttéza	97
മും	കെട്ടണ്ണുവരക	tonnúttétta	98

TAB.VI.

<i>Figura.</i>	<i>Nomen.</i>	<i>Potefas.</i>	
ஏயி	கெட்டுவாரபுக்	tonnúttonbda	99
ஏ	ஏ	núrra	100
ஏஷ	ஏவாரா	núttonna	101
ஏந	ஏவாநா	núttaranda	102
ஏய	ஏவாராயபுக்	núttoruvada	110
ஏயஷ	ஏவாராயபவங்கார	núttoruvattonna	111
ஏயி	ஏவாராயபவங்காபுக்	núttoruvattonbada	119
ஏயி	ஏவியபுக்	núttiruvada	120
ஏயஷ	ஏவியபவங்கார	núttiruvattonna	121
ஏயி	ஏவாமிழுக்	núttamuppada	130
ஏய	ஏவாமிழுக்	núttanálpada	140
ஏனி	ஏவாஸுக்	núttanbada	150
ஏறி	ஏவாருபுக்	núttárruvada	160
ஏஞி	ஏவாஞ்சுபுக்	núttézuvada	170
ஏஞி	ஏவாஸுக்	núttenbada	180
ஏஞி	ஏவிசுக்கெட்டுஏ	nútiltonnúrra	190
ஏ	ஏ ஏஏ	irunúrra	200
ஏஞ	ஏஏ	múnnúrra	300
ஏஞ	ஏஏ	nánúrra	400
ஏஞ	ஏ சீஏ	aggnúrra	500

TAB. VII.

Figura.

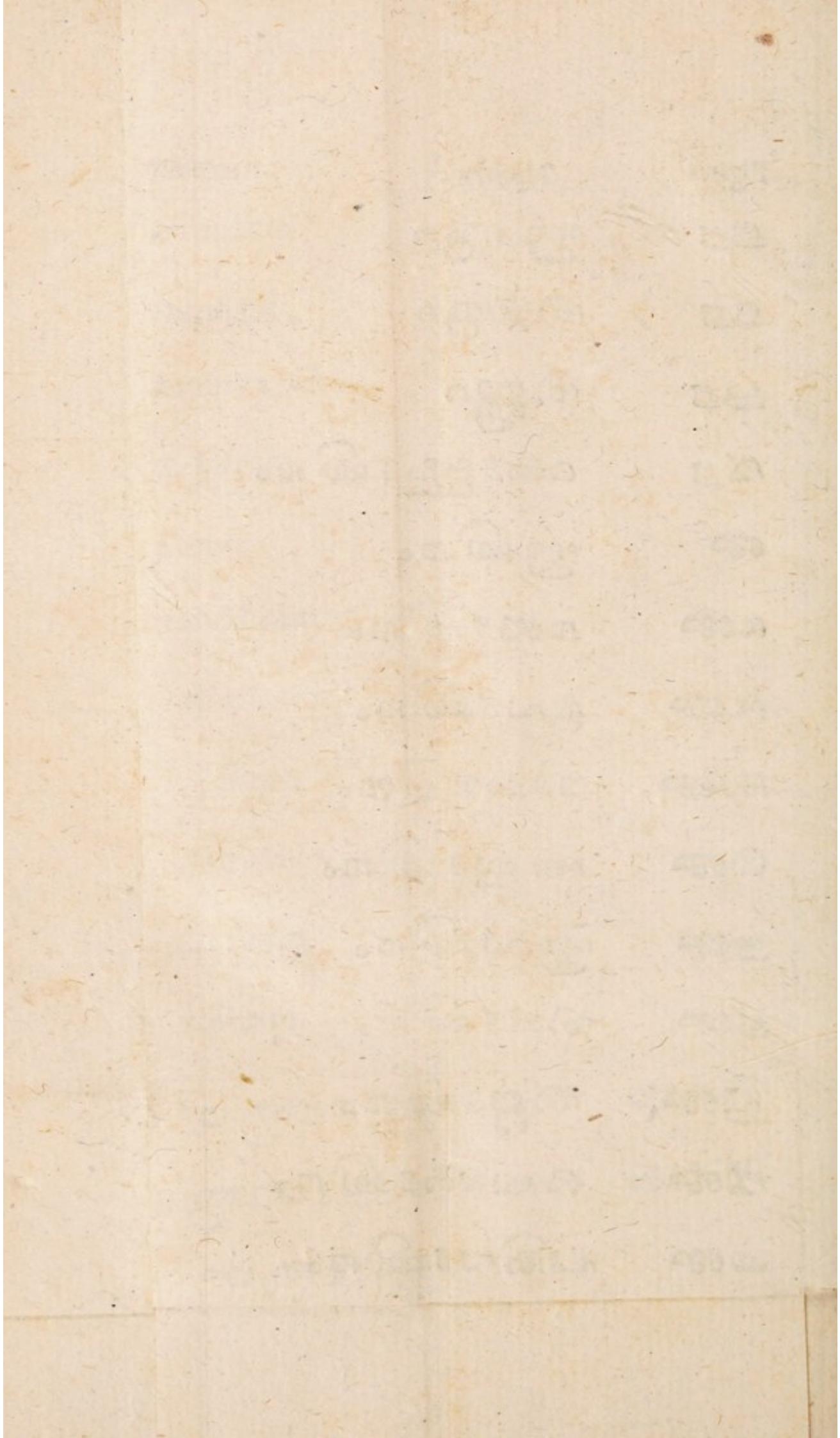
Nomen.

இந்	ஸ்ரூபு	600
ஏந்	சிப்ரூபு	700
பந்	கல்லூபு	800
வந்	கெராக்டு	900
ஃந்	ஸ்ரூபியம்	1000
ஏஃந்	நட்ரக்கி	2000
ஈஃந்	திப்ரக்கி	3000
ங்கை	நரலரக்கி	4000
ஓஃந்	ஷங்குநக்கி	5000
ஞங்கை	ஸ்ரூபங்கி	6000
ஏங்கை	சிப்ரங்கி	7000

ஈயங்கை	ஷாபாபா	8000
ஈயங்கை	திப்பக்கம்	30000
ஈயங்கை	நரலுக்கம்	40000

TAB. VII.

<i>Figura.</i>	<i>Nomen.</i>	<i>Potestas.</i>	
இற	ஞூர்ண	árranúrra	600
ஏற	கிப்ரூர்	ezanúrra	700
ப்ர	கிலூர்	ennúrra	800
ப்ர	கெட்டாக்கிற.	tolláiram	900
ஒ	ஞூவிற.	áiram	1000
ஏஒ	நாஷாக்கிற.	randáiram	2000
ஒஒ	திப்பாக்கிற.	múváiram	3000
ங்கோ	நாலாக்கிற.	náláiram	4000
ஓஒ	ஈங்குநாக்கிற.	ajáiram	5000
ஞா	ஞூநாக்கிற.	árráiram	6000
ஏங	கிப்ராக்கிற.	ezáiram	7000
ஙங	கிலூநாக்கிற.	ennáiram	8000
ஒங	கெங்காக்கிற.	onbattáiram	9000
யங	பகின்ராக்கிற.	padinnáiram, <i>vel</i>	
	ஒங்பகின்ராக்கிற.	oruvadinnáiram	10000
யங்கோ	ஒங்பாங்காநாக்கிற.	oruvattoráiram	11000
யங	ஒங்பாங்காநாக்கிற.	oruvattiráiram	12000
யங	ஒங்பகின்ராக்கிற.	iruvadinnáiram	20000
ஸ்யங	கிஸ்கின்ராக்கிற.	muppadinnáiram	30000
ஷங	நால்பகின்ராக்கிற.	nálpadinnáiram	40000

TAB. VIII.

<i>Figura.</i>	<i>Nomen.</i>	<i>Potestas.</i>	
ഡേശ	ശൈക്ഷാക്കിരം	anbadináiram	50000 &c.
ഇശ	നൂറ്റക്കിരം	núrráiram, <i>vel</i>	
	ലക്ഷി	lakciam	100000
ഇശ	ഇ സ്വനൂറ്റക്കിരം	irunúrráiram, <i>vel</i>	
	രണ്ടലക്ഷി	randalakciam	200000
ധിശ	പത്രക്കൂറ്റക്കിരം	patta núrráiram, <i>vel</i>	
	പത്രകലക്ഷി	patta lakciam	1000000
ഡിശ	ഇ പവക്കൂറ്റക്കിരം	iruvadanúrráiram, <i>vel</i>	
	ഇ പവക്കലക്ഷി	iruvadalakciam	2000000
എശ	നൂറലക്ഷി	núrralakciam, <i>vel</i>	
	കോടി	kódi	10000000 &c.

